

BEZMENNÉ

MAREC 2011

Zobudil som sa.

Registrujem izbu, tmu. Ešte je noc.

Praská stúpačka k radiátoru. Ani nepraská, priamo strieľa!

Brešú vlčiaky. Ako besné! Či besný je ich majiteľ, ktorý ich necháva bez dozoru v neďalekej záhradkárskej osade aj cez noc?

Všetko to sa premelieva, a do tej masy sa miešajú nové stavy, nové skúsenosti posledných týždňov. Desím sa!

Desím sa, a mozog mi pracuje naplno. Prilietajú nové myšlienky, ako keď víchrica váľa dosky, a objavujem nové pravdy.

Napadne mi medzi tým aj to, že celý tento chaos by som mal tiež napísať.

Zároveň ale prichádzam k záveru, že je tu obrovský problém. To, čo by som chcel verne opísať, je akoby viacrozmerne dynamický stav. Lenže my našou rečou ako keby sme dokázali oznámiť len lineárne deje...

Chvíľu si spomeniem aj na Picassa. Chvíľu si ho začnem viac vážiť. Možno práve túto prekážku sa snažil riešiť svojimi zvláštnymi dielami.

Črtá sa mi nápad, ako to vírenie načrtnúť vetami. Ale ihneď mi je jasné: málokto by pochopil - o čo ide. Pre väčšinu by sa hlavné témy rozptýlili. A to nechcem. Ostáva teda: uskromniť sa!

Ale aj tak je tu ešte jeden prízemný problém. No tiež nie malý...

Aký nadpis dať týmto informáciám?

Po ich prečítaní asi každý súhlasí, že by bolo prístojné: povedať niečo poriadne škaredé! Zopár vecí ma napadne, ale ešte vždy je vo mne niečo z človeka, kus „mäkkoty“, a tak nechcem globalizovať, nechcem uraziť tých málo ľudí, ktorí ešte sú ľudia...

Tak mi príde na um: nebude to mať názov... Bude to bez mena. Bezmenné...

A už aj je tu ďalšia súvislosť: Gustav Mahler - VII Symfonia... Bez mena.

Po jej vypočutí: celkom sa hodí k téme. Aspoň neznalým ušiam. (Odborníci totiž hovoria, že je veselá...)

Musíme sa ale vrátiť k tomu víreniu. K tomu deseni. Zoštylizovať z neho to najhlavnejšie:

Ešte nie tak dávno som to videl takto:

Okolie je dobré. Keď sa vyskytne niečo zlé, tak to je výnimka.

Teraz sa to začína silne javiť takto:

Okolie je zlé. Keď sa vyskytne niečo dobré, tak to je výnimka.

Žiaľ... Sem sme sa dostali.

(Malá skupina šťavila ľudí.

Teraz ale tých mutantov už je príliš veľa! Aj ich činnosť!)

Nasledujú DÔKAZY:

Najprv „kus“ poľnohospodárstva:

PRVÁ ZEMITÁ TÉMA:

Dostali sa k nám veľmi „zaujímavé“ informácie!

„Páni“ znovu otvorili - už tretíkrát po „zmene“! - otázku pozemkov.

Vraj EÚ..., spravodlivosť..., atď. - bla - bla - bla...

Nie vo všetkých oblastiach sa snažia byť takými „spravodlivými“!

V skutočnosti zasa chcú prerozdeľovať. Ďalší mutanti chcú znovu obráť obyčajných pracujúcich o nemalé peniaze:

■ V Bratislave sa takéto pozemky predávajú za 45 až 60 eur za m ² . V takom prípade môže byť kúpna cena pri záhradke s výmerou 400 m ² medzi 18-tisíc až 24-tisíc eurami.	■ V Banskej Bystrici sa cena pohybuje medzi 20 až 30 eurami za m ² . V takom prípade by bola kúpna cena pri záhradke s výmerou 400 m ² 8-tisíc až 12-tisíc eur.	■ V Snine možno kúpiť záhradu už za 7 eur za m ² . To znamená, že kúpna cena by bola 2800 eur za záhradku s výmerou 400 m ² .
---	---	---

Keďže pred desaťročiami aj my sme začali otročiť na nie celkom štyroch ároch, ktorými poľnohospodárske družstvo nevedelo čo počať, týka sa to aj nás.

Za pôdu, ktorú za socializmu nazvali záhradkami, ktorú sme my čakami rozbíjali, a do ktorej sme už naliali desaťtisíce korún, a ktorá vôbec nie je

zisková, by sme niekomu mali vyplatiť takéto pre nás absolútne nereálne peniaze!!!

To je teda prekvapenie! To je teda problém! To je teda lúpežníctvo...

To je lúpežníctvo, - ale nie hocijaké!! Ako to už u nás býva...

V našom prípade totiž vidím aj jeho kontrast!:

NÁJOMCA : ŠTÁTNY MAJETOK BÁTKA š.p. okres Rimavská Sobota 980 21,
zastúpený riaditeľom Ing. B. [REDACTED]

II.

PREDMET A ÚČEL NAJMU : predmetom nájmu je poľnohospodárska a iná
pôda špecifikovaná takto : k.ú., list vlast-
níctva č., alebo pozemknižná vložka č.
k.ú. Baktá vl.č. [REDACTED]

- výmera poľnohospodárskej pôdy v ha	...0,5463.....
- celková hodnota poľnohosp. pôdy v Sk	...15,843,7....
- ročný nájom za poľnohosp. pôdu v Sk / 1,5 % /	.....2,38,7....

Nz od 6/93, t.j. 139.- Sk/93

Teda „socialistický“ podnik od roku 1993 hodnotil 5 463 m² dobrej pôdy na 15 843 Sk. Čiže 1 m² : 2,90 Sk, 400 m² : 1 160 Sk.

Čitateľ už zrejme tuší, kam mierim, ale možno - chystá sa protestovať...

Zbytočne! Dnešné hodnotenie aktuálnej (teraz už kapitalistickej?) firmy totiž ostalo hodne konzervatívne: nájomné za 1 ha ornej pôdy 49,79 €.

Po prepočítaní: za 10 000 m² vychádza tých 1500 Sk. Pokiaľ to má byť podľa predchádzajúcej filozofie 1,5 % z hodnoty pôdy, tak 1 % je 1 000 Sk, a 10 tisíc štvorcových metrov by malo cenu: 100 000 Sk.

Keď pokračujeme: 1 m² je za 10 Sk, 400 m² za 4000 Sk...

Zhrňme výsledky:

1, Záhradka (na dobrej pôde, s rozlohou 400 m²) pre socialistický podnik bola za 1 160 Sk.

2, Záhradka (na dobrej pôde, s rozlohou 400 m²) pre slovenskú „kapitalistickú“ firmu by bola za 4 000 Sk (alebo menej, pokiaľ zdvihli to 1,5 % ...), a:

3, „Záhradka“ (s rozlohou 400 m², väčšinou na pôde, ktorú družstvá nedokázali obhospodarovať) pre záhradkára, ktorý jej čakanom sa pokúsil prideliť akú-takú fazónu, - je v Snine za 2 800 eur, čiže za 84 344 Sk!!

(Tu: Ružomberok: nie je pod úrovňou Sniny...)

Napíšme to ešte stručnejšie:

1 160 - - - 4 000 - - - 84 344 ...

Čo je to?

Spravodlivosť v Slovenskej republike, v roku 2011.

Alebo inakšie: LÚPEŽNÍCTVO !!! (Štátom podporované.)

Pre duševných analfabetov:

Ja za podradnejšie by som mal (ešte dodatočne!) zaplatiť minimálne viac než dvadsaťkrát väčšiu sumu peňazí, než naša slovenská „kapitalistická“ firma by zaplatila mne (za môj lepší pozemok).

A to v mysle platných - vraj spravodlivých - zákonov!

(Hybrid akože trhového hospodárstva s mocenskými zásahmi štátu...)

Kto by si myslel, že tu príbeh končí, - sa veľmi mýli!

Kopu ďalších súvislostí by si mohol nájsť v knižke: „A földek“, tu však som chcel poukázať na jednu ďalšiu, „modernejšiu“ súvislosť:

**Vyššie spomínané tretie otvorenie hrozí aj ďalšími banditiz-
mami, tak ma napadlo: ísť sa pozrieť - čo sa na tých našich parcelách robí?
Kde však sú presné hranice tých parciel? Kde ich mám hľadať, kde ich
mám pozerat'??**

Situácia od čias starých otcov sa značne zmenila.

Bol som ale optimista! Ved' som, alebo: aspoň som bol, - nejaký inžinier!

**Vlastnícke listy na tie parcely máme. Kúsok horšie je to s ich mapami... Za
tie sa tiež platí. Ešte horšie je, že smrteľník dostane nákres s obrysmi
a číslami parciel, ale bez ich presných rozmerov, a pokiaľ sú v šírom poli,
tak aj bez orientačných bodov.**

Ale som, - aspoň som bol... - inžinier!

**A viem ovládať počítač. A mám pripojenie k internetu. A viem, že je kapor!
Teda „kataster“ „portal“ ... Stránka, kam po nejakých malých prekážkach sa
dá dostať, a kde si môžeme vyhľadať „mapy“ parciel!**

**Tam si vyhl'adám našu najväčšiu parcelu, a na nej, alebo okolo nej budem
hľadať nejaké orientačné body.**

**Keby dačo ... prekryjem si tie kresby obrazom z Google Earth, a to už mô-
žem pohodlne merať, dokonca aj GPS súradnice zisťovať! ...**

Teoreticky...

V skutočnosti prax býva inakšia...

Bola aj teraz. Mapa danej oblasti ešte nebola dokončená...

Nič to. Ved' som inžinier ... bývalý inžinier... A dôchodca!

Času sa nájde viac. Pôjdem teda na úrady. Klasicky...

Samozrejme nie doma, kde ja bývam, ale tam kde tie parcely sú...

Prvá prekážka...

Zdolaná, - pricestoval som...

Ešte som si pamätal, v ktorej oblasti bol ten úrad, pred rokmi, keď som mojej tete pomáhal zdolávať prekážky byrokracie.

No teraz som ho na predpokladanom mieste nenašiel.

Situácia ale nebola beznádejná, lebo som na jednom veľkom starom rodinnom dome uvidel nápis „Geodetická kancelária“ !

Na poschodí som natrafil na dvere s tabuľkou, ktorá ma ešte viac povzbudila. Dostal som sa aj dnu! Veľká tmavšia izba, uprostred veľký starší stôl.

Na stole obrazovka počítača, a pred obrazovkou človek - celkom normálne vyzerajúci.

Opísal som mu, - čo vlastne hľadám. Bol ochotný to všetko popočúvať, dokonca pustil sa so mnou do reči. Akurát že: vraj on mi pomôcť nevie...

Medzitým zo susednej miestnosti vyšla žena stredných rokov, a začala mi vysvetľovať, že nemusím takto („komplikovane“) pátrať, lebo podľa predpisov mám právo ... atď., atď.

S tými mojimi právami nejaké skúsenosti už mám ...

Tak ma usmernili ďalej.

Prvý krok som teda mal za sebou (keď to pricestovanie počítam za nultý).

Ani nie sto metrov. Susedná ulička. Ďalšia tabuľa:

Geodézia Ing. .... geometrické plány, vytýčenie pozemkov, ...

Vošiel som do domu. Tipol som si dvere. Vo vnútri hralo rádio. Lenže: dvere boli zavreté! Ale zasa som mal šťastie. O niekoľko minút sa objavil prichádzajúci človek. Nie klient, ale človek s kľúčom od dverí.

Znovu som predniesol, - prečo som prišiel. A aj tento človek ma vypočul. Aby som to skrátil: tu boli dva výsledky.

Prvý: on mi tiež nemôže pomôcť (ale usmernil ma ďalej).

Druhý: zrejme ma považoval za sprostého. Že ako by som ja vedel vypočítat' vzdialenosti pomocou GPS súradníc!?! Potom mi hovoril, že tie súradnice sú rôzne, podľa amerických, a podľa európskych satelitov! A nakoniec

sa mi vysmial, že kde by som ja vedel určiť tie súradnice dostatočne presne... Že maximum tak s odchýlkou 30 metrov!

(Nemalo zmysel hádať sa s ním. S mojim prístrojčekom už mám niekoľko-ročné výborné skúsenosti! Som spokojný s produktom firmy Garmin.)

Mal som za sebou aj druhý krok... (Keď nepočítam ten nultý...)

Tretí krok:

Katastrálny úrad v Banskej Bystrici

správa katastra Rimavská Sobota

Celkom v blízkosti predchádzajúceho objektu...

A zasa šťastie: úradujú, a dokonca pred príslušnými dverami čaká len jeden klient! I keď trochu ma schladila spomienka, že za týmito dverami je ešte ďalšia čakacia miestnosť...

A ďalšie šťastie! Vyšli! Vošiel! A už som bol na rade aj ja!

Tretíkrát som predniesol účel svojej návštevy...

Zbadal som, že úradníčka, žena stredných rokov, akosi nechápe, alebo nechce chápať, čo to vlastne chcem. Tak som to jej ešte niekoľkokrát zopakoval rôznymi spôsobmi. No vždy ma smerovala akosi na vedľajšiu koľaj.

Už ma to hodne hnevalo, tak som jej povedal, že keď mi nedokážu dať tie informácie, tak nech mi to už konečne povie priamo!

Ona na to, že ona už nemá čas, že ide k lekárovi.

Do debaty sa však zapojila ďalšia žena, ktorá celý čas sa tam motala. A to dosť ostro... Že majú tú informáciu, ale že mi ju nedajú.

Ja: že však im za ich prácu zaplatím...

Ona: nedajú!

Ja: prečo?

Ona: „lebo nie ste geodet!“.

Koniec, jasné...

Niekoľko dedukcií:

1, Vyzerá, že úradník, keď nedostane požiadavku na jeho typickú šablónovú úlohu, tak je nazlostný, nemožný, je „vedľa“...

2, Vlastník nedostane (ani o svojom majetku) informáciu, ani keby za ňu zaplatil...

3, Takto sa vyrobí práca pre druhých, takto sa prihráva „džob“. (Tú parcelu by mi možno vymerali, vykolíkovali ďalší „odborníci“ - ktorým by tie údaje poskytl, a ktorým by som ja musel masťne zaplatiť...)

Odchádzam. Z tretieho miesta. Bez výsledku.

Tak mi treba. Mám niekoľko známostí, - ale nechcel som ich otravovať, nechcel som to tak robiť...

A ďalšie šťastie!

V ten deň akosi akoby to šťastie sa so mnou pohrávalo! Nádej, potom nič.

Kúsok ďalej ďalšia tabuľa: Geodeting Slovakia, s.r.o.

Zatvorené!

A ďalšie šťastie!

DVB Geodeti ... geometrické plány, vytyčovanie hraníc pozemkov, ...

Zatvorené!

Takže: objavil som päť sľubných úradov (či ako ich nazvať?), a výsledok je ešte jedno usmernenie na šiesty úrad. Ten je ale od týchto dosť ďaleko...

No nič... Idem. K bývalej tabakovej továrni. Tam tých úradov je habadej.

Aj Poľnohospodárska platobná agentúra. Tu by som sa k tomu môjmu problému mohol priblížiť z inej strany.

Poschodie. Vymreté. Kopa dverí, kopa kancelárií. Kopa mien, aj s označením funkcií. Tie ale sú často rovnaké, vôbec ma neusmernia.

Tipnem si. Ing. L..... N.....

Kancelária. Jeden človek. V obleku. Zjavne nechápe - prečo ho otravujem, prečo som si ho vybral... Ani sa príliš nerozpráva, pošle ma ďalej.

Siedma zastávka!

Kancelária. Tu sú už dvaja. Dvaja inžinieri.

Dostávam radu.

Dostávam adresu. Do Bratislavy.

Aby som tam napísal...

Bola by to už ôsma (ôsma! ôsma!) zastávka. (Keď nepočítam cestovanie...)

NEPÍŠEM...

Snád' tú mapu na internete dokončia, a potom si tie orientačné body získam sám. Ved' som bol inžinierom. Myslím si ozaj inžinierom... Nie z Trenčína, nie za dva dni, a nie z tohto desaťročia...

Možno sa toho dokončenia mapy dožijem...

Alebo, možno časom sa na toto vykašlem... Ako väčšina „ľudí“ - na všetko.

Mimochodom... teraz mi napadlo: toho času sme úradom museli prispieť - že digitalizujú „mapy“ našich parciel...

Tak, toto bola len taká rozcvička...

DRUHÁ ZEMITÁ TÉMA:

Zem. A na zemi stromy. Les. Aspoň - voľakedy bol...

Malý.

Bratia môjho starého otca kúrili len v kuchyni. Aj to skromne. Navyše za kuchyňami na dedine často nasledovali maštale.

Im ten les stačil.

Teraz môj podiel je smiešne malý. Štátne lesy to aj ohodnotili sumou 0,00. (Pritom však chceli, aby sme im to chodili čistiť a strážiť. To je ale teraz vedľajšie...)

Neviem, či aj čitateľ má tú skúsenosť, že niekedy sa veci zbehnú? Stalo sa aj tu. V čase tej predchádzajúcej rozcvičky som dostal aj list. Nie zo stromu, ale v obálke.

V obálke dokonca bolo viac listov papiera.

Teraz najlepšie by sa hodilo uviesť tu ten prvý. Je ale s ním problém. Ten papier má formát A4, teda je to takzvaný kancelársky papier, a je plne popísaný. Takže sem by sa už celý nezmestil. Musím ho umiestniť na nasledujúcu stranu, a sem pridať komentár - ktorý mal nasledovať potom:

V čom je problém?

1, V širšom okruhu:

Človek má starosti, práce; otravujú ho nie príliš logické nanútené kroky, ktoré sa vynárajú - ako huby po daždi. A do tejto situácie mu príde ešte niečo ďalšie nové, neočakávané, čo zaváňa ďalšou prácou, ďalším otravovaním!

2, V užšom okruhu:

Dotyčného nepoznám, a v liste sa vôbec nepredstavuje!

(Kto je? Kde robí? Čo ho viedlo, aby napísal? Patrí do nejakej organizácie? Či teraz chce založiť nejakú organizáciu? Keď áno, tak s kým? A prečo? Prečo by som niekoho mal niečím poveriť? A prečo práve jeho? Atd'.)

Nepredstavuje sa, a pritom žiada... Človeka to udivuje a nazlostí!!

Ladislav Juhász, [REDACTED], 979 01 Rimavská Sobota

Vážení vlastníci

poľovných pozemkov v katastrálnom území Rimavské Janovce

Ing. KALOSI JURAJ, [REDACTED], 03401 RUZOMBEROK

V roku 2009 bol Národnou radou Slovenskej republiky schválený nový zákon č. 274/2009 o poľovníctve. Tento zákon upravuje postavenie vlastníka poľovných pozemkov v rozhodovacej činnosti v rámci schvaľovania poľovných revírov a následne v rozhodovacej činnosti o výkone práva poľovníctva. O postavení vlastníka hovorí § 5, v ktorom sa uvádza okrem iného aj nasledovné:

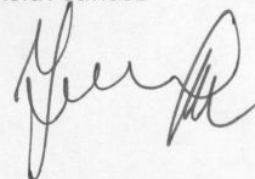
1. Vlastníci poľovných pozemkov, rozhodujú o podaní žiadosti o uznanie poľovného revíru na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov.
2. Zhromaždenie zvoláva najmenej jedna tretina vlastníkov poľovných pozemkov, počítaná podľa výmery pozemkov navrhovanej na začlenenie do poľovného revíru.
3. Na to aby bolo zhromaždenie uznášaniaschopné je potrebná dvojtretinová väčšina vlastníkov poľovných pozemkov, počítaná podľa výmery pozemkov navrhovanej na začlenenie do poľovného revíru.

Na základe uvedeného Vás žiadam o vyjadrenie či máte záujem sa zúčastňovať zhromaždení súvisiace z uznávaním poľovných revírov.

V prípade, že nemáte záujem rozhodovať ohľadom vecí týkajúcich sa poľovníctva, alebo Vám v tom bránia iné objektívne príčiny, prosím Vás o splnomocnenie na zastupovanie Vašej osoby na zastupovanie v konaniach v zmysle zákona 274/2009 o poľovníctve.

Prosím doplniť dátum narodenia na dohodu o plno mocenstve.

Ladislav Juhász

Prílohy:

1. Dohoda o plnomocenstve
2. Poštová známka
3. Obálka

(To skrytie aj zvýraznenie som dodal ja...)

Takže mám začať študovať poľovnícke zákony, a mámiť z neho informácie? Alebo mu ponúknuť: nech si tých pár árov odkúpi, a nech si poľuje?

No potom som si našiel čas, a pozorne som si prečítal aj ten druhý papier. Zvláštna je aj jeho forma: na tri a pol centimetrovú výšku pripadá 11 riadkov! Malé písmená, pripomínajúce chytrácke „zmluvy“ niektorých telefónnych operátorov, a všelijakých tiež podnikateľov.
(Zle by sa to sem celé dávalo, lebo nebolo by to čitateľné.)

Ešte zvláštnejší však je jeho obsah!!

Myslím si, že na konci uvedené vety - ako:

„Splnomocniteľ dáva splnomocnencovi súhlas na použitie motorového vozidla pri vykonávaní všetkých úkonov spojených so zastupovaním“...

„Mandant je povinný zaplatiť mandatárovi po úplnom vybavení veci dohodnutú odmenu vo výške 1€.“

... sú len tie najmenej podozrivé a nebezpečné - z tých ostatných.

Ale tiež by stačili na to, aby nejaký chytrák (akých dnes je dost'...) finančne zruinoval splnomocniteľa.

Aby som to teda povedal frázou: „neviem čo si mám myslieť“ o pánovi odošielateľovi tohto listu...

No v skutočnosti mi napadajú dve možnosti:

- Buď je vhodne naivný (aspoň v tomto prípade), čomu ale odporuje štýl a pravopis textov...

- Alebo by mohol byť poriadne prešpekulovaným podvodníkom...

Keď nie, - nech sa na mňa nehnevá, ale nech si tie vety lepšie prečíta, nech si to viac domyslí...

Keby čitateľ ešte nemal dojem, že mám byť prečo otrávený, pokúsím sa mu predložiť aj ďalšie ukážky (na nasledujúcej strane):

DOHODA O PLNOMOCENSTVE

(mandátna zmluva)

Podpísaný splnomocniteľ (mandant) :

Ing. KALOSI JURAJ, [REDAKOVANÉ], RUKOMBEROK 03401

dátum nar.:

(meno, priezvisko, dátum narodenia, r. č., bydlisko)
(pri právnickej osobe: názov, sídlo, IČO, štatutárny zástupca)

splnomocňuje

Ladislava Juhásza, nar. [REDAKOVANÉ], Rimavská Sobota, (splnomocnenec alebo mandatár,) aby ho zastupoval v celom rozsahu a bez obmedzenia až do písomnej výpovede tejto zmluvy ako účastníka konania najmä, nie však výhradne pri obstaraní veci:

- uplatnenia práv z titulu vlastníctva poľovných pozemkov, alebo z titulu oprávneného užívateľa poľovných pozemkov na podanie žiadosti príslušnému orgánu verejnej správy – obvodnému lesnému úradu o uznanie nového spoločného poľovného revíru, alebo na zmenu hraníc už uznaného alebo existujúceho spoločného poľovného revíru z pozemkov splnomocniteľa ktoré má vo výlučnom vlastníctve, alebo v BSM manželov (vyhlasuje na vlastnú česť, že má súhlas manžela), alebo v podielovom spoluvlastníctve (a že má v tomto prípade mandát spoluvlastníkov rozhodovať o spôsobe využitia pozemku alebo že je majoritný spoluvlastník), alebo ak má právo rozhodovať o postúpení práva poľovníctva za vlastníkov ako oprávnený užívateľ lesných, poľnohospodárskych alebo iných poľovných pozemkov
- na zastupovanie splnomocniteľa na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov a na zvolanie tohto zhromaždenia formou, ktorú si sám zvolí
- na zastupovanie splnomocniteľa pri uzatváraní zmlúv o užívaní uznaného poľovného revíru s poľovníckou organizáciou a na uzavretie a podpísanie tejto zmluvy za splnomocniteľa
- na podanie riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov proti už existujúcim rozhodnutiam o uznaní poľovného revíru a o proti rozhodnutiam o schválení zmluvy o postúpení výkonu práva poľovníctva na dotknutých pozemkoch splnomocniteľa
- na zastupovanie pred štátnymi orgánmi a súdmi v celom rozsahu až do právoplatného skončenia veci a na podanie opravných prostriedkov a riadneho alebo mimoriadneho opravného prostriedku
- na vykonanie všetkých úkonov a na podpísanie všetkých dokumentov, písomností, listín, zmlúv a podobne na ktoré je oprávnený alebo povinný splnomocniteľ
- na preberanie zásielok a písomností
- na obstaranie a podpísanie notárskej zápisnice
- na vykonanie ostatných úkonov splnomocniteľa smerujúcich k uzavretiu zmluvy o užívaní poľovného revíru podľa zákona č. 23 /1962 Zb. a podľa z .č. 274/2009 Z. z.
- na podanie trestných oznámení v súvislosti s touto zmlouvou v prípade zistenia trestnej činnosti
- na vykonanie jednotlivých úkonov je mandatár oprávnený udeliť plné moci na zastupovanie mandanta v rozsahu tejto zmluvy advokátovi, alebo advokátskej kancelárii na účet mandanta

V súvislosti touto vecou je oprávnený splnomocniteľa generálne zastupovať v celom rozsahu pred každým súdom, prokuratúrou, notárom, exekútorom, orgánmi činnými v trestnom konaní, orgánmi štátnej správy, orgánmi verejnej správy, miestnej samosprávy, orgánmi právnických a fyzických osôb a je oprávnený prijímať doručované písomnosti, prijímať plnenia pohľadávok určených pre splnomocniteľa, podpisovať za neho listiny, zmluvy, uzavierať zmier, uznávať uplatnené nároky, podávať opravné prostriedky a vzdávať sa ich, vymáhať nároky, prijímať plnenia z nich na svoj účet, preberať ich vrátane doručenej pošty, menovať rozhodcu a uzavierať rozhodcovské zmluvy, vymáhať finančné nároky prostredníctvom exekútora a prijímať ich plnenie vo vlastnom mene a na svoj účet, menovať svojho zástupcu, aby tento vykonával všetky úkony v plnom rozsahu a bez obmedzenia, pokiaľ týmto úkonom neodporuje zákon. Zaväzuje sa poskytovať nevyhnutnú súčinnosť počas zastupovania zvolenému mandatárovi alebo advokátovi a jeho substitútovi a poskytnúť mu úplné a pravdivé informácie. Mandant je povinný zaplatiť mandatárovi po úplnom vybavení veci dohodnutú odmenu vo výške 1€.

Splnomocniteľ dáva splnomocnencovi súhlas na použitie motorového vozidla pri vykonávaní všetkých úkonov spojených so zastupovaním a súhlasí s používaním jeho osobných údajov alebo iných chránených údajov v súvislosti s vybavovaním tejto záležitosti.

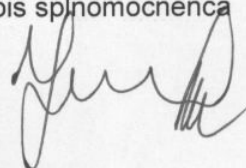
V ..... dátum.....

Podpis splnomocniteľa :

Splnomocnenec prehlasuje, že splnomocnenie prijíma .

V RIM. SOBOTE dátum 28.2.2017

Podpis splnomocnenca

Ako som odišiel na dôchodok, všetci známi sa ma vždy spýtajú, či sa nenudím?

Pre toho, kto by sa ma to chcel spýtať aj po dvoch predchádzajúcich opísaných, nech nasleduje tretí podobný súbežný dej:

TRETIA ZEMITÁ TÉMA:

„Naša“ socialistická „záhradka“:

1983:

6. jún. Mojej manželke ponúknem „záhradku“.

(Vtedy som si myslel, že: záhradku. Teda bez tých úvodzoviek...)

8. jún. Moja manželka zaplatila 1 300 Kčs (vtedy to boli ešte celkom slušné peniaze...) a tým sme sa vyjadrili, že ponuku na parcelu v socialistickej záhradkárskej osade prijímame. Impulzmi k tomuto kroku boli:

1, V tejto osade mala parcelu aj manželkina bývalá kolegyňa...

2, Prozaická situácia: moja „polovička“ - po chorobe mala diétu, a v určitom období nebolo jednoduché si zohnať ani len mrkvu, v zelovococh. Zdalo sa byť riešením, že zeleninu si teda dopestujeme sami...

Išli sme sa pozrieť.

Pridelili nám parcelu, ktorej predchádzajúci „majiteľ“ „ušiel“, vzdal sa.

To miesto tak na 95 % bolo v pôvodnom stave. Malé močarisko pri rozliatom potoku, kde dominovali lopúchy - vysoké ako človek. Vyššie tvrdá sivá kamenistá zaburinená pôda. Ešte vyššie, až do druhého konca: strmina zarastená trávou a kríkmi hlavne lieskových orechov.

Moji starí rodičia, aj rodičia, mali pri dome záhradu, takže v mojich očiach toto tu záhradou ani len náhodou nebolo!!

Moja manželka však vyrastala v činžiaku... tak ju to neodstrašilo...

Na susedných parcelách sa už pestovali rastliny. Susedia tu už niekoľko rokov sa činili. U nich to už na povrchu vyzeralo lepšie.

Nakúpil som. Čakan!, rýľ, lopatu, sekeru...

10. jún. Odrezávame lopúchy.

11. jún. Vyberáme korene. Čakanom. Do večera z plochy asi tak 4 m krát približne tri kroky...

Deťom sa to nepáči! ...

((Prosím čitateľa, aby si tieto veci zapamätal. Aby mohol porovnávať, keď sa dostanem k tomu, že za toto chcú od nás, aby sme zaplatili aktuálnu „trhovú“ cenu po desaťročiach!! - ako za kapitalistické prvotriedne záhradky!))

25. jún. Sobota. Prvá brigáda. Od 8,30 do 15,45.

(Tieto brigády, prevažne pre poľnohospodárske družstvo, sa opakovali. Plánovali sa.)

Inventarizácia v prvom roku. Do 22. novembra 1983:

Nestihli sme vyzbierať všetky kamene (ani z povrchu, z hĺbky rýľa). Ani vyrezať všetky kríky (liesky, trnky).

Dolu sme spravili 5 hriadok. Hore 5 polterás.

Vysadili sme do svahu 7 stromov. 20 ríbezlí, 2 egreše, maliny, jahody.

((Po rokoch: stromy, ale ani len ríbezle a egreše, na svahu sa neudržali!))

Zisk: redkvičky, fazuľa - zavarené: 4 poháre, niekoľko úbohých kalerábov a kelov. Ostatné: v podstate nič...

Pre „kvalitu“ zloženia tej našej najlepšej pôdy typický bol tento údaj: tri fúriky kameňa plus dva fúriky preosiatej zeminy.

Tej najlepšej! Lebo smerom k svahu sa to rapídne zhoršilo, plus namiesto zeminy pribudol piesok.

Navyše: družstevníci tu zanechali veľké množstvo ostrého kameňa veľkosti päste, vo forme podkladu - keď v minulosti sa tu pokúsili vybudovať cestu.

1984:

Pribudli ďalšie javy. Napríklad:

3. jún. Susedovi nejakí dobrodruhovia rozplietli plot. Zrejme, aby sa dostali dnu...

30. jún. Aj nám obrali jahody.

...

**18. september. Vyvalili nám plot. Autom. „Autor“ samozrejme sa nepri-
znan...**

Pokračovali práce, aj brigády.

Inventarizácia: v tomto roku som tam odpracoval asi 219 hodín.

1985:

20. apríl. Naznačili sme do svahu miesto zadnej hrany budúcich základov chaty. (Navrhol som: nestavať chatu, ale skleník, no manželku môj nápad nenadchol...)

1986:

15. november. Prvýkrát zavieram „našu“ chatku na „záhrade“ na kľúč!

O prácach v ďalších rokoch, až do r. 2000 (podrobnejšie do roku 1991) mám popísaných 69 listov v zázpisníku!

Treba spomenúť toto:

1, Pozbieraná úroda nevyrovnala ani zlomok investovaných peňazí a práce. (Napríklad v piesočnatom svahu nevydržali ani stromy a kríky...)

2, Chodievam tam hlavne ja, väčšinou stíham nie budovateľské, ale len udržiavacie práce (napríklad kosenie svahu, orezávanie kríkov,...).

3, Výsledky nám kazili/kazia: myši, hryzce, vtáky, vošky, húsenice, plesne, parazitujúce huby, túlavé psy, jelene!, a v posledných rokoch aj medvede!! Okrem nich pobehávajúce deti, aj kradnúci dospelí...

V roku 1998, zo 17. októbra na 18. október sa nám vlámali do chaty! Ukradli 4 spacie vaky, plynový dvojvarič aj s „bombou“, náradia, ...

Polícia prípad neujasnila. Straty boli vyčíslené nie v aktuálnych, ale v pôvodných cenách.

4, Nikdy sme sa tam nerekreovali, nespali, - len pracovali ...

V podstate s vypätím síl udržiavame ten kúsok za mestom - aby nebol zarastený burinou. A ... ešte za to platíme mestu dane ...

Samozrejme, v osade (v osadách) sú aj lepšie parcely. Aj horšie. Aj také, kde ich udržiavanie je absolútne nelogickou činnosťou, realizovanou len oblbnutým proletariátom... (Zväčša bývalými robotníkmi, ktorí ozajstnú poľnohospodársku pôdu, ozajstnú záhradu nikdy nevideli. Ktorí ale zrejme cítili, že existovať len v železobetónových králikárňach - nie je ono...)

Prečo to všetko teraz opisujem?

Lebo niektorí mutanti, hrajúc na city ľudí, hrajúc na spravodlivých, teraz tu s týmito „záhradami“ pripravujú ďalšiu špinavú lúpež!

Pritom sa hodne klame, podvádza.

A ľudia si to zasa nevšímajú, alebo neinformovaní to zhltnú.

Podme ale pekne poporiadku.

Objavila sa správa:

Už o mesiac musia nájomcovia v záhradkárskych osadách platiť trhovú kúpnu cenu alebo trhovú nájomnú majiteľom pozemkov. Náklady im stúpnu o stovky eur ročne.

Čo sa mení SME 21. 2. 2011 str. 19

- Od 1. apríla 2011 platí novela zákona o užívaní pozemkov v zriadených záhradkárskych osadách.
- Zásadnou zmenou je, že nájomcovia záhradiek musia platiť trhovú cenu tak pri prenájme, ako aj pri prípadnom odkúpení záhradiek do svojho vlastníctva.

Nasledujúcu tabuľku som už na začiatku (v inej súvislosti) uvádzal, ale ešte raz, - aby sme tú predstavovanú „trhovú“ cenu videli:

■ V Bratislave sa takéto pozemky predávajú za 45 až 60 eur za m ² . V takom prípade môže byť kúpna cena pri záhradke s výmerou 400 m ² medzi 18-tisíc až 24-tisíc eurami.	■ V Banskej Bystrici sa cena pohybuje medzi 20 až 30 eurami za m ² . V takom prípade by bola kúpna cena pri záhradke s výmerou 400 m ² 8-tisíc až 12-tisíc eur.	■ V Snine možno kúpiť záhradu už za 7 eur za m ² . To znamená, že kúpna cena by bola 2800 eur za záhradku s výmerou 400 m ² .
---	---	---

Nech teraz opakujem jednu skutočnosť, čo som už uviedol:

V podstate s vypätím síl udržiavame ten kúsok za mestom - aby nebol zarastený burinou. A ... ešte za to platíme mestu dane ...

No a teraz navyše! - odrazu, po desaťročiach! - chcú nás ozbíjať o takéto nehorázne peniaze!

Vraj v mene spravodlivosti...

Než poukážem na mnohé strany tohto lúpežníctva, ešte viac upresním: za čo vlastne väčšinu z nás chcú zdierať (i keď už by to malo byť jasné aj z doterajších riadkov...):

Prístup k našej záhradkovej osade (z dolného konca). Chatka so zeleným krytom obloka je na prvej parcele, so žltkastým krytom - na druhej parcele. Všimnite si: väčšina „záhrad“ je za chatkami! Neúrodná strmina!!

**Šiesta parcela (bez chatky) tiež nemá veľa vodorovnej pôdy...
P - koryto potôčika, L - lieska.**

Deviata parcela - „naša“ - ešte tiež má svoju veľkú časť na strmom svahu! Uchytila sa tam len slivka (G) - v dolnej časti, ale aj tá tam má málo miesta. Druhá slivka (pod H) sa len trápi, a plody z nej v suchu opadávajú... „Strom“ pri H - je trnka. Ostatné stromy, kríky (v „strede“ svahu) sa len trápia, a po určitom čase hynú... Neuchytia sa ani nové vysadené. Akú - takú výnimku tvorili pomaly rastúce drienky (kým jednu z nich nepolámal medveď).

Uspokojivo sa dá využiť len plocha AEF...

(Šírka parcely je AB, a CD.)

Aby čitateľ ešte lepšie si vedel predstaviť ten nevyužitelný strmý svah (niekde nazvaný ornou pôdou, niekde záhradou...!) - uvediem ešte pohľad na susedné parcely, z terasy našej chaty:

(Za štvorcové metre takejto plochy by sme mali platiť tol'ko eur?!)

Predpokladám, že na znázornenie skutočného stavu (aby čitateľ mal pravdivý obraz) tol'ko fotografií už stačí.

Pod'me teda k tým svinstvám...

NULTÉ SVINSTVO:

Že dané miesto tým posledným evidovaným majiteľom „zobrali“!

(Sú tu ale určité otázky, ktoré akosi - ako už to u nás býva - žiadny z tých „spravodlivých“ neskúma, ale pretláča sa nediferencovanosť... :

- 1, ako sa tí ľudia k týmto plochám dostali?**
- 2, či ich vôbec niekedy k niečomu využívali?**
- 3, či ich neponúkali toho času družstvám sami dobrovoľne?**
- 4, atď.)**

„PRVÉ“ SVINSTVO:

Prečo sa nevyužila možnosť v minulosti (prípadne ani jej neskoršie opakované druhé otvorenie...) (ani zo strany dotknutých, ani zo strany terajších „spravodlivých“)?! Veď tie problémy už mohli byť usporiadané, nemuseli sa teraz vyrábať k nim ešte aj ďalšie. Majitelia mohli dostať zaplatené, alebo mohli dostať náhradné pozemky! Napríklad v zmysle knižky:

Na nasledujúcej strane dám z tejto knižky aspoň jednu ukážku, jednu stranu. (Nechcem ju zmenšovať, aby sa dala dobre čítať, a tak sem by sa už nezmestila.) Sem však zatiaľ vojde:

„DRUHÉ“ SVINSTVO:

Keď odrazu sa takto „rieši“ „spravodlivosť“ socialistických záhradkových osád, tak prečo sa neriešia aj všetky ďalšie prípady?!

Konkrétne u mňa - keď v R. S. za m² našej vypracovanej parcely (na ktorej pri meste Traktorová stanica postavila svoju montážnu halu!) nám štátne úrady prisúdili 6,20 Kčs.

Porovnajte túto hodnotu s číslami - o ktorých sa vyššie hovorí, a navyše si pripomeňte obrazy toho strmého nevyužiteľného svahu...

Všakže - ten podnadvpis je ešte mierny?...

Vráťme sa však k ukážke:

- výroku o prepadnutí majetku,
- odobratia nemovitostí bez náhrady podľa postupu právnych predpisov citovaných v Zákone č. 229/1991 Zb. o pôde,
- uzavretia kúpnej zmluvy v tiesni, odmietnutia dedičstva, renunčiacného prehlásenia,
- darovania v tiesni,
- vykonania dražieb na úhradu pohľadávok štátu,
- súdneho rozhodnutia o neplatnosti zmluvy o prevode majetku pred odchodom do cudziny,
- vyvlastnenia za náhradu alebo bez náhrady vrátane znárodnenia v rozpore s vtedajšími predpismi,
- politickej perzekúcií,
- odovzdania majetku družstvám podľa osobitných predpisov (napr. Zákon č. 49/1959 Zb. o jednotných roľníckych družstvách, Zákon č. 122/1975 o poľnohospodárskom družstevníctve a iné).

Rozsah poľnohospodárskej pôdy, ktorá prešla v stanovenom čase na štát alebo inú právnickú osobu je pre oprávnené osoby limitovaný pri poľnohospodárskej pôde do výšky maximálne 150 hektárov alebo najviac 250 hektárov všetkej pôdy.

Oprávnená osoba je povinná zaplatiť štátu po vydaní nemovitostí nedoplatok prídlovej ceny, vrátiť kúpnu cenu alebo náhradu, ktorá sa jej pri prevode zaplatila. Čas úhrady určí pozemkový úrad. Svoje nároky má oprávnená osoba uplatňovať voči štátu alebo právnickej osobe, ktorá má majetok v držbe, alebo voči obci ak nemovitosti prešli do jej majetku.

Počas doby stanovenej na nápravu krívd vlastníctva k nehnuteľnostiam vznikli prípady, keď vlastníctvo alebo osobné používanie nehnuteľností získali podľa § 6 cit. zákona fyzické osoby (a blízke osoby na ktoré majetok previedli) v rozpore s vtedy platnými predpismi alebo na základe protiprávneho zvýhodnenia, môže súd rozhodnúť na návrh pôvodného vlastníka, že na neho prechádza vlastnícke právo k predmetnej veci. Návrh musí byť uplatnený do 31. 12. 1992. Fyzická osoba, ktorej vlastnícke právo prešlo na pôvodného vlastníka má voči štátu nárok na vrátenie kúpnej ceny vrátane účelne vynaložených nákladov na nemovitosti.

Zákon určuje aj procesné pokračovanie (§ 9), podľa ktorého má oprávnená osoba postupovať. Správne poplatky spojené s vydaním nehnuteľností sa nevymeriavajú, a teda ani neplatia.

„TRETIE“ SVINSTVO:

Dokedy sa chcú v určitých oblastiach vracat' do minulosti?

Ved' koľko zločinov sa nepotrestalo, koľko zločinov sa ani nedovyšetralo, odvolávajú sa na to, že:

- v tej dobe platili také zákony...,
- už uplynula doba, už sa to premlčalo...,
- vznikla procesná, formálna (často zrejme naschvál narafičená) chyba...,
- atď.

Prečo sa mieša súčasnosť s minulosťou?

Mohli by sme aj v tejto téme pokračovať ešte ďalej.
Sú tu však aj iné pozoruhodné „zaujímavé“ skutočnosti!
Napríklad:

PREČO NÁS TIETO PROBLÉMY MÔŽU EŠTE AJ V SÚČASNOSTI OTRAVOVAŤ ?

Odpoveď:

Lebo v socialistických záhradkových osadách vybavoval všetko výbor.
(Individualizmus ani tam nebol v móde.)

Vybavoval / nevybavoval ...

Nieže len to tak vyzerá, ale v posledných obdobiach aj niektorí úradníci sa tak vyjadrili (preriekli), že ešte aj teraz, tieto procesy boli/sú naschvál brzdené!

Nech aj tu spomeniem ešte dve ďalšie „zaujímavosti“:

1, 4. mája 1999 od 17 hod. sme mali schôdzu (v závodnom klube SOLO).
Jedným z dvoch hlavných bodov bolo: podpísovanie kúpno-predajných zmlúv pozemkov!

My vraj sme mali vybavenú dolnú časť „našej“ parcely. Zaplatil som za ňu 1245 Sk. Individuálne doklady sme nedostali, ani mapy.

Zo spoločných papierov som si odpísal, odkreslil údaje:

obdĺžnikovitá plocha so šírkami 8,60 a 7,60 m - a s dĺžkou 52,45 m.

Z tejto plochy malo byť odkúpených: 205 m². Takže na tú dobu to bola viacmenej primeraná cena (samozrejme za pôdu v stave - do ktorého sme ju dali už my záhradkári svojou prácou...).

„Kuriozitou“ je, že teraz nikde nie je ani žiadny záznam, že ten vtedy zaplatený pozemok by bol náš, ale nikde nie sú ani vtedy zaplatené peniaze!!

(Zvláštne je, že ma to nejak extra ani neštve...

Asi preto, že takýchto absurdít je v posledných rokoch okolo mňa neúrekom...)

2, Dávno, dávno, pred mnohými rokmi sme mali zaplatiť za zameranie „našich“ parciel. Dokonca ani nie raz! (Aby sme si ich mohli odkúpiť.)

To meranie stálo každého záhradkára okolo tisíc korún.

„Výsledky“ týchto meraní uvediem neskoršie.

Teraz len malú, v našom prostredí už očakávanú, typickú kuriozitu:

Odrazu sa medzi záhradkármi šírila informácia, že vyrobené mapy sú chybné, že v meraniach je nepresnosť, posunutie, až 200 m!

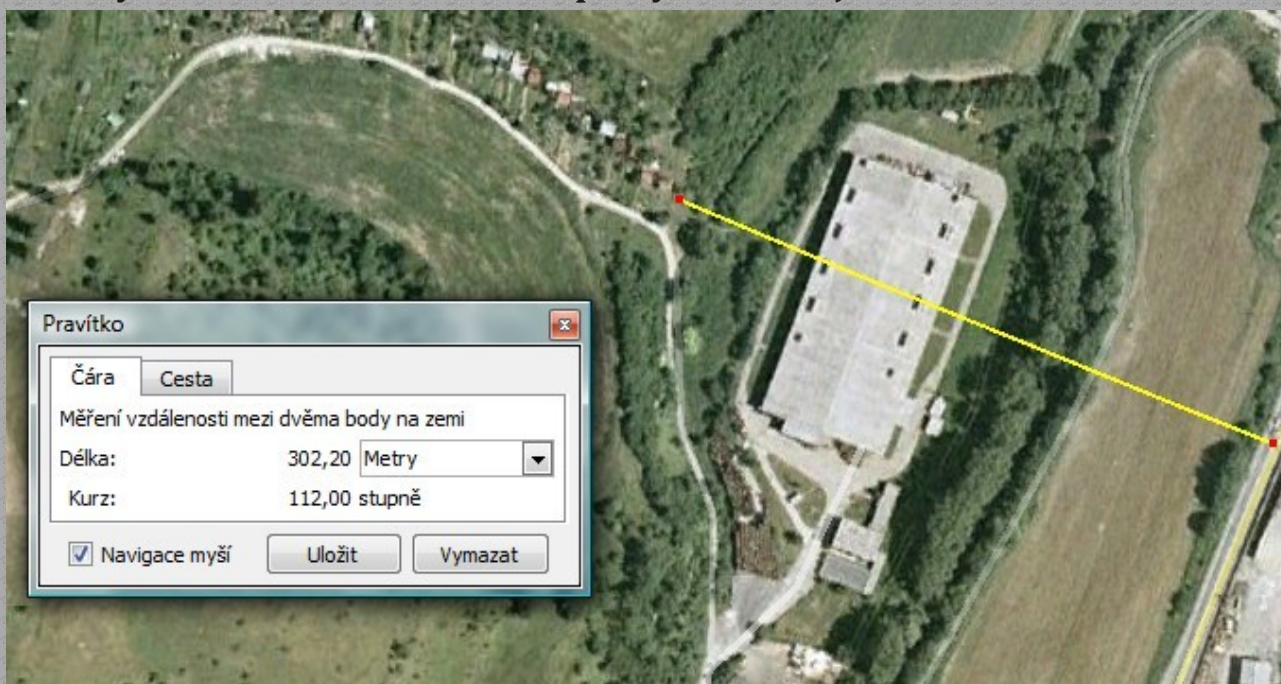
A že to bráni aj ďalším postupom...

Zasa by sme sa mohli spýtať:

- tak prečo autor tú chybu neopraví?, alebo
- tak prečo autor nevráti peniaze (inkasované za tú „prácu“)?

Oveľa viac ma však „štve“ toto:

- buď aj toto sú len „keci“, balamutenia, alebo pokiaľ nie, tak
- ako by sa mohol odborník takto pomýliť v danej situácii?!:

Veď medzi prvou parcelou osady (ľavý červený koniec žltej úsečky), a medzi starou frekventovanou, výraznou cestou medzi Ružomberkom a Banskou Bystricou (pravý červený koniec žltej úsečky), je len asi 300 metrov! Navyše medzi týmito koncovými bodmi ešte tečie rieka Revúca! Takže (hlavne z vyšších miest) aj voľnými očami je možné presnejšie odhadnúť vzdialenosti. Nieto ešte prístrojmi...

A to ešte nehovoríme o satelitných snímkach...

A o GPS prístrojoch, o satelitnom navigačnom systéme...

(Zdá sa, že niektorí ľudia(?) tu berú ostatných za volov...)

Pre úplnosť ešte ukážem fotku predchádzajúcej oblasti:

**Pod červeným výkričníkom: cesta: Ružomberok - Banská Bystrica.
Pod žltým výkričníkom: rieka Revúca.
Vľavo dolu: strecha chatky na piatej parcele osady.**

Zastavme sa na chvíľu.

Dajme teraz zasa dokopy predchádzajúce opisované skutočnosti s ďalšími informáciami z citovaného novinového článku.

**Pozrime sa
(na nasledujúcej strane)
že vraj
„čo by mali vedieť
nájomcovia záhradiek?“**

- teda aj my...

Čo by mali vedieť nájomcovia záhradiek, ktorí ešte nepodali žiadosť o vyrovnanie na pozemkový úrad

1. Skúste sa s majiteľom záhradky dohodnúť na výške a spôsobe platby nájomného, napríklad na mesačných splátkach či platbe priamo plodmi zo záhradky.

2. Ak sa nedohodnete, môže si záhradkár zadovážiť vlastný znalecký posudok na cenu nájomného.

3. Ak však bude nájomné určené v súlade so zákonom a užívateľ záhradky ho nezaplatí, dostáva sa do omeškania.

4. Majiteľ záhradky môže ukončiť nájomný vzťah k 1. 10., ak záhradkár nezaplatí trhovú nájomnú do 30. 8. Výpovedná lehota je jeden rok.

5. Vlastník musí záhradkárovi poskytnúť náhradu za stavby a trvalé porasty, ktoré záhradkár vybudoval na pozemku.

6. Ak bol stavbe udelený štatút dočasnej stavby, musí ju záhradkár zbúrať na vlastné náklady a nemá nárok na vyplatenie náhrady.

Keď vnuk predsocialistického vlastníka pôdy sa dozvie, aké možnosti mu tento nedomyšlený lúpežnícky zákon umožňuje, určite ho omámi vidina ohromného zbohatnutia. (Hlavne pokiaľ nemá v tejto oblasti žiadne predchádzajúce skúsenosti.)

Je teda pravdepodobné, že aj od nás, za „našu“ „záhradu“ bude niekto žiadať okolo 84 344 Sk. Prípadne aj viac.

Je jasné, že tá pôda takú cenu v skutočnosti nemá.

Je jasné aj to, že my dvaja dôchodcovia tiež nie sme v pozícii, aby sme takéto sumy vyhadzovali. (Po doterajších investíciách!)

Uspokojiť „majiteľa“ tam vypestovanými plodmi - je naivná sprostosť.

Ostáva teda bod 4: ukončiť nájomný vzťah.

(Otázka pre nájomníka:

- či si nájde iného sprostého kupujúceho?

a keď nie:

- čo si počne s toľkými rôznymi neúrodnými pásikmi zeme, prípadne toľkými na seba natičenými chatami?

Prípadne, či bude chcieť za chaty zaplatiť?)

(Otázka pre nás záhradkárov:

- keď chatku uznajú: máme k nej papiere?, aby sme za ňu dostali peniaze...

- keď chatku neuznajú: katastrofa!, museli by sme ju zbúrať, materiál zlikvidovať, atď.)

(Úrady samozrejme tieto sprosté vysoké ceny podporujú, pretože či už dedič pôvodného majiteľa, či záhradkár, podľa nich bude platiť vysoké dane...)

Takto sa vynoril ďalší problém.

Chatka na záhrade je naša, a nie je naša! ...

Výboru dodnes sa nepodarilo dotiahnuť veci. Aj keď na chatku máme stavebné povolenie, aj kolaudačné rozhodnutie, aj súpisné číslo, ... list vlastníctva nie! Doteraz sme to ani nepotrebovali.

Keď ročné dane treba platiť mestu, tak aj záhradka, aj chatka je naša. Ale v katastrálnych zápisoch ani záhradka, ani chatka!!

Veľmi exotický prípad!! Tá chatka podľa úradov (?) nie je naša. Nepatrí ani druhému človeku. Teda nemala by existovať. Ona ale existuje!!

Pokúsil som sa teda tento nemožný prípad riešiť.

Dozvedel som sa, že to isté spravilo už viac záhradkárov...

Takže začal som si vybavovať list vlastníctva na „našu“ (?) chatku.

A dostal som sa k neuveriteľným skúsenostiam.

Ku skúsenostiam, ktoré nie je možné nezverejniť!

Pre mňa asi najviac „zaujímavým“ je počet krokov, ktoré bolo potrebné už doteraz podniknúť v tejto veci. (Teda počet návštev kancelárií úradov, počet rokovaní s jednotlivými úradníkmi, úradníčkami.)

Pre zaujímavosť: nech si to čitateľ skúsi odhadnúť!

Bola potrebná jedna návšteva príslušného úradu?

Alebo tri? Či až sedem?

Aby som to uľahčil: prezradím, že originály všetkých papierov (stavebné povolenie, atď.) som uchoval, mal som ich aj teraz k dispozícii.

Tak si tipnite, a zapamätajte si to číslo!

A ja začnem:

23. 2. 2011 Mestský úrad.

Vyzbrojený všetkými „papiermi“ od záhrady, a svojimi dokladmi, študujem informačnú tabuľu. Zatiaľ mám šťastie: dnes sú úradné hodiny.

Z ponúk vyzerajú nádejne tri kancelárie. Začnem s tou najbližšou:

Krok č. 01:

Kancelária č. 1. Oddelenie stavebného práva.

V kancelárii sú dve osoby. Slečna, kúsok ďalej, nereaguje na mňa. Pán ma počúva. Dokonca ide so mnou do inej kancelárie, a sám hľadá tú správnu úradníčku pre moju vec.

Krok č. 02:

Kancelária č. 4. (Bola aj v mojom užšom výbere.)

Druhá úradníčka vyhlásila, že ona na túto vec nie je kompetentná. A tá tretia že nie je prítomná, je u lekára.

Dostal som ale radu, aby som to skúsil na katastrálnom úrade.

Ten je v inej budove. Na druhom konci parku. Tak na dĺžku jednej ulice. Idem teda tam.

Krok č. 03:

Katastrálny úrad.

Zhruba sa zorientujem podľa vypísaných informácií, potom si tipnem, a vstúpim, v podstate do najbližšej kancelárie na danej chodbe.

Zasa dve mladé úradníčky... Tá mladšia nereaguje. Druhá sa ma ujme (napriek tomu, že ako neskoršie som sa dozvedel, môj problém nepatrí priamo ku nej). Poradila, že:

- Treba vypísať žiadosť o zápis nehnuteľnosti do katastra. K tej žiadosti ale vraj treba doložiť aj ďalšie doklady:

- Kolaudačné rozhodnutie. Potešil som sa - mám u seba originál.

Chýba mu jeho tretia pečiatka, o overení jeho právoplatnosti - schladila ma moja ochotná pomáhajúca duša. Budem musieť sa pre to vrátiť na mestský úrad...

- Potrebujem aj rozhodnutie o súpisnom čísle chatky.

Mám u seba aj originál o vydanom súpisnom čísle (dokonca aj originály o evidenčnom čísle, aj o jeho výmene za súpisné číslo), ale - zasa to nestačí! Vraj potrebujem rozhodnutie o súpisnom čísle - ďalší papier z mestského úradu!

Môjmu technickému rozmýšľaniu sa javili obidve požiadavky hodne zvláštnymi. Ale po skúsenostiach, že aj na dedičstvo po starom otcovi sme mali originály - a úradom nestačili; a že byrokraciou sa nepohne, ani keď na hlavu sa postavíme; snažil som sa ovládať, hrať hlúpeho polomŕtveho chrobáka, - len tíško si poznamenajúc, že nedávno som bol v nemocnici pre vysoký tlak, a že asi sa tam zasa dostanem...

- Treba získať, a nechať si overiť aj kópiu sobášneho listu - znela ďalšia požiadavka (keď sa zistilo, že k chatke mám aj manželku). A ešte sa to komplikovalo s rodnými číslami, občianskymi preukazmi.

- Potrebujem aj výkaz výmeru! Tomu som nerozumel, tak som za radom začal vyťahovať doklady z mojej zbierky. Ako som sa dostal ku geometrickému plánu - úradníčka stopla moju „prezentáciu“. K tej „mape“ bol pripojený akýsi súpis parciel s rôznymi údajmi...

Že také... - lenže! ... :

V počítači si našla nakreslené parcely, ale s inými číslami, a navyše bez zakreslenia chát!!

Ja som už bol bezradný, ale zasa mi pomohla:

Mám ísť na prízemie, nech mi tie parcely pozrú tam.

Krok č. 04:

Kancelária na prízemí.

Mám šťastie. Žiadny iný zákazník tam nie je.

Vysvetlím mladej úradníčke, čo by som od nej chcel. Naviažem na predošlé udalosti, aby ochotnejšie sa ujala tejto roboty...

Zasa mám šťastie. Na jej „mapách“ v počítači už je vidieť aj obrysy chatiek.

Poprosím ju, či by mi nevytlačila tú stranu (aby som to zobral nazad hore - ako dôkaz)?

Upozorňuje ma, že cez internet si to môžem pozrieť aj ja. Že tu musím zaplatiť.

Radšej zaplatím, než by som to teraz mal prerušiť, a prísť znovu...

Kolky však nemám. Tak zavolá telefonicky do pokladne... Vypíše mi cetlík na tri eurá a posiela ma ich zaplatiť.

Krok č. 05:

Jedno z vyšších poschodí. Ďalšia kancelária.

Zaplatím 3 eurá. Dostanem o tom potvrdenku.

Idem späť ku kroku č. 04.

Krok č. 06:

Dostanem kancelársky papier A4 z tlačiarne, s obrysmi aj „našej“ záhradky, aj „našej“ chatky.

Nesiem to späť do kancelárie kroku č. 3.

Krok č. 07:

Ukážem získanú kópiu. Zdá sa, že i keď to nie je celkom ono, kúsok predsa len nakloní chod udalostí do kladného smeru.

Poprosím úradníčku, nech mi ešte pomaly povie, „nadiktuje“ čo to všetko ďalej mám robiť, lebo už toho začína byť veľa. Zapisujem si to.

Podakujem sa jej ... všimol som si, že na mňa obetovala aj veľkú časť svojej prestávky na obed!

Odchádzajúc, - na dverách - zistím jej meno: Mgr. Beáta Taragel'ová.

Krok č. 08:

Mestský úrad. Kancelária č. 4.

Prišiel som splniť prvú požiadavku - získať potvrdenie o právoplatnosti originálu kolaudačného rozhodnutia (týkajúceho sa „našej“ chatky). Myslel som si: dajú mi tam tretiu pečiatku - a hotovo. Ved' ten doklad je „ich“.

No, zasa som naivný... Oni k tomu potrebujú ďalšie papiere, ďalšie výsledky prác ďalších úradníkov. No celkom presne ani nevedia, - ktorých...

Ich prvý tip: obvodný úrad životného prostredia. Ďalšia prechádzka...

Krok č. 09:

Obvodný úrad životného prostredia.

Tipnem si kanceláriu. Pán ma počúva. Čuduje sa. Vyhlási, že oni s tým nemajú nič. Na kus papiera napíše: Ing. Čiljak, a telefónne číslo. Aby som išiel nazad, nech mu zavolá, kto ma poslal!

No vzhľadom na to, čo vidím a počujem; a vzhľadom na moju polohu v meste, aj na pokročilý čas, - rozumnejšie sa mi zdá: skúsiť druhý tip z kroku 08.

Krok č. 10:

Obvodný úrad.

Ďalšie miesto, ďalšia budova, táto pri evanjelickom kostole.

V tipovanej kancelárii ma usmernia ešte vyššie. S poznámkou, že na vybavenie mojej veci úradníčka má čas jeden mesiac. To ma nepotešilo, ale zasa mám šťastie. Narazil som tam totiž na paniu, s ktorou sme sa už roky zdravili - čakajúc na miestnu dopravu.

Pani Bc. M. Ratvajová mi vysvetlila, že kvôli tejto veci bude musieť ísť do ich archívu (ktorý je na inom mieste, na inej ulici, v inej budove), a že budem musieť doniesť aj dva 3 € kolkky.

Takže vo vybavovaní, na tomto mieste nasledovala malá prestávka, no našťastie vďaka jej ochote, nie až mesačná...

Krok č. 11:

Vyzdvihnutie kópie originálu nášho kolaudačného rozhodnutia - teraz už s treťou pečiatkou. Dokonca: so štvrtou! pečiatkou o potvrdení!

V záujme úplnosti, tu sa chvíľu zastavme.

Tá tretia pečiatka na originálnom kolaudačnom rozhodnutí, ktorý sme dostali my, chýbala asi z tejto príčiny:

Na zadnej strane rozhodnutia je doplnok, že proti tomuto rozhodnutiu je možné sa odvolať do 15. dní.

My sme sa nemali proti čomu odvolať, tak sme sa ani neodvolali.

Prípad sa uzavrel, bez toho, aby sme my oznamovali, že sa neodvolávame.

Podľa mojej logiky to je jasné, veď:

- ani k lekárovi nechodíme každý deň, len aby sme oznamovali, že sme zdraví...

- ani do obchodov nechodievame oznamovať, že dnes u nich nekúpime nič,

- a podobne...

Logika úradov však zrejme je inakšie stavaná...

Krok č. 12:

Mestský úrad. Kancelária č. 4.

Kúsok treba čakať... Nie som tu sám...

Ukážem novozískané listy a staré tlačivo o súpisnom čísle chatky, a teraz už môžem vypísať žiadosť na vydanie rozhodnutia o súpisnom čísle.

Je so mnou aj moja manželka - ona napíše (po preukázaní sa občianskym preukazom) potvrdenie (aby pri preberaní tlačív ona už nemusela prísť).

Ešte sa dozvieme, že na vyhotovenie týchto tlačív je týždeň, ale že môžem prísť už v piatok. Pani Dvorská je už o stupeň prívetivejšia...

Minule totiž, keď som sa jemne pousmial nad tým: prečo im nestačí náš originál o pridelenom súpisnom čísle, prečo musím žiadať rozhodnutie o súpisnom čísle, a navyše to ešte podložiť novým dokladom o kolaudačnom rozhodnutí? - sa ma chladno spýtala: čo je na tom smiešne?!

Svojim spôsobom mala pravdu. Ja sám neviem, prečo mi vtedy nevypadli slzy? - ved' bolo by to logickejšie, primeranejšie...

Krok č. 13:

Mestský úrad. Kancelária č. 4. 04. 03. 2011

Prišiel som si prevziať potvrdenie o súpisnom čísle. Je to hotové. Dokonca vo viacerých kópiách. Aj s podpismi nového primátora.

Pri ich odovzdávaní však úradníčka si všimne, že naša chata je už staršia, a napadne jej, že v týchto prípadoch má vyrobiť inakší doklad!

Krok č. 14:

Mestský úrad. Kancelária č. 4. 09. 03. 2011

Dostanem nové tlačivá, nové potvrdenia o súpisnom čísle chatky.

Krok č. 15:

Mestský úrad. Matrika.

S veľkou radosťou, že konečne dva body (žiadané v kroku č. 3) by som už aj mohol uzavrieť, chystal som si nechať vyrobiť overené kópie získaných nových listín.

Chvíľu som musel čakať. Tak som stál pred dverami. Ďalej síce boli lavičky, ale ako znalec mentality tunajších obyvateľov, - radšej som si strážil svoju pozíciu...

Vo vnútri pult. Na pulte mištičky s ovocím a s výzdobou, a horiace sviečky. Ezoterika? Za pultom úradníčka.

Vytiahol som „originály“, že potrebujem ich overené kópie.

Pani sa ohradila! Prečo som nedoniesol už hotové kópie ja?!

To ma pri dnešnej vybavenosti kancelárií ani nenapadlo...

Že: kam by sme sa dostali?, - no nakoniec išla rozmnožovať.

Mal som zaplatiť 7,50 €. (Ešte že tam, a v hotovosti...)

Krok č. 16:

Katastrálny úrad. 11. 03. 2011

Pani Taragel'ová:

- objaví, že na M. Ú., na jednej listine, vynechali z čísla parcely jednu cifru.

Budem musieť sa tam vrátiť kvôli oprave!

- ide s nami do ďalšej kancelárie, kde potvrdia zmeny čísiel parciel (ku ktorým došlo pri digitalizácii máp). Dostaneme dokonca aj kópiu výrezu z obrazu.

- usmerní nás k ďalšej úradníčke, ktorá má vybaviť „vyňatie“ parcely (pôdy pod chatou).

Zastavme sa aj pri tejto téme!

Filozofia vyňatia parcely z Poľnohospodárskeho Pôdneho Fondu teoreticky má určitú logiku, význam.

Dáva však aj ohromné možnosti nekonečným špekuláciám, zlodejinám.

Aj na ploche našich záhradiek sa strieda: orná pôda, trvalý trávnatý porast, záhrada, stavebná plocha.

V skutočnosti tá istá pôda, len raz pomenovaná tak, inokedy inakšie. Podľa toho, ako to vyhovuje aktuálne mocným.

Podľa toho totiž tej istej pôde možno prisúdiť rôzne hodnoty, rôzne ceny.

Podľa toho sa z tej pôdy platí aj daň.

Atd'.

Nemali by sme ale prehliadnuť, že aj s touto témou sa viaže veľa ďalších súvislostí, a to ukazuje na nesmiernu zložitosť toho o čom píšem. Napríklad:

1, (toto na inej úrovni:) V jednej kancelárii, keď prišiel na rad jeden z týchto pojmov, úradníčka si zrejme myslela, že nechápem, o čom je reč, tak vysvetľovala: „ako by bolo možné stavať na lúke?“.

No zrejme podľa úradníckeho chápania nijak, ale v skutočnosti ľahko.

Príkladom je „naša“ chatka. (Postavila sa na začiatku strminy, v skutočnosti na trvalom trávnatom poraste, - pred desaťročiami... Až teraz, v rámci etapy byrokratického maratónu sa dostalo k otázke premenovaniu niekoľkých štvorcových metrov.)

Viem si predstaviť, že málokto chápe, čo chcem hovoriť. Tak inakšie:

Žije okolo nás určitý (byrokratický) imaginárny systém, ktorý nie je priamym jednoznačným modelom materiálneho sveta!

2, (zasa iná úroveň:) V tejto osade celý proces už veľakrát prebehol v prípade iných chát. Aj nad, aj pod našou. Logické by teda bolo: automaticky to aplikovať na všetky ďalšie, a nie vyrábať si formálne nové úlohy. A ešte normálnejšie by bolo, aby kancelárie si medzi sebou posielali postupne ďalej svoje čiastkové výsledky (bez našej opakovanej účasti). No a najlepšie by bolo zjednodušenie celého terajšieho procesu...

Nečudujem sa čitateľovi - keď teraz znechutene zavrie tento dokument...

Alebo ten vytrvalejší - možno si tie predchádzajúce riadky znovu prečíta (pomalšie)...

Krok č. 17:

Kancelária s „tabuľkou“: ochrana poľnohospodárskej pôdy, samostatný radca, Ing. I..... K.....

Pani inžinierka k našim už existujúcim podkladom potrebovala ešte ďalšie údaje. Poslala nás do ďalšej kancelárie, aby nám tam zistili „vlastníkov“. (Teda tých „vlastníkov“ - ktorí sú zapísaní v ich papieroch. Ešte z predsocialistických dôb.)

Pritom váhala, kam nás vlastne má poslať, aby nepreťažila svojich kolegov.

Krok č. 18:

Ďalšia kancelária.

Tu ma čakalo pomerne veľké, dvojnásobné prekvapenie.

- celkom rýchlo sa zistili pôvodné parcely (na ktorých založili našu záhradkovú osadu), aj ich majitelia, aj to - že nie sú prihlásení.
- prečo členovia nášho výboru už roky tvrdili / tvrdia, že vybavovačky brzdi to, že pôvodní vlastníci nie sú známi, - keď tu sme sa k nim dostali za niekoľko minút?!

A prečo hovorili o rozhraní troch až štyroch parciel na ploche „našej“ „záhradky“, - keď tu na nákrese pod „záhradkami“ vidíme len dve pôvodné parcely?

Nové rébusy, pre budúcnosť. Teraz však ideme nazad s výsledkom: „Známi vlastníci, s neznámym pobytom.“

Krok č. 19:

Už známa kancelária.

Pani inžinierka na základe listu vlastníctva z predchádzajúcej kancelárie vytlačí dva papiere, prefotí náš nákres, a posielala nás na Slovenský pozemkový fond - do Liptovského Mikuláša !!, aby sme získali ich vyjadrenie k súhlasu na zmenu druhu pozemku pod chatou pre „vyňatie“.

(Skutočná zastavaná plocha: nie celkom 15 m². Na niektorých papieroch 14, na iných 16 m².) (Opakujem: veľa susedných chát to „vyňatie“ už má povolené...)

Ešte informácie: čo k tomu potrebujeme, a telefónne čísla...

Krok č. 20:

Mestský úrad.

Vybavujem opravu chybné napísaného čísla parcely na od nich získanom potvrdení o súpisnom čísle chatky.

Krok č. 21:

14. 03. 2011 Ráno. Bývalá budova colníkov.

Stretnutie (v Ružomberku) s pánom riaditeľom Pozemkového fondu v L. M. Cez predchádzajúce informovanie sa cez telefón - som sa dozvedel, že pán riaditeľ dnes tu má určité úlohy, a teda že sa môžeme stretnúť tu. (Nemusím cestovať.)

((Nestačím opakovať: aký čudný protiklad: na jednej strane kopa šťastnej náhody pre mňa, ochota úradníkov, no na druhej strane - celá vec sa ťahá, ako maratón...))

Pán riaditeľ vypočul - o čo ide. Popozeral moje papiere. Reagoval jednou (pre mňa) nepotešujúcou, a jednou povzbudivou správou. Vraj keby som prišiel tak pred dvoma mesiacmi, tak by to bolo bývalo jednoduchšie, nemuseli by moju žiadosť posielat' do Bratislavy. (To bola tá zlá správa. A zároveň čudná. Znamenala, že náš maratón sa ešte viac predĺži. Zároveň - hlavne v čase počítačových sietí - človek sa čuduje, že takáto maličká vec, navyše pri susedných chatkách už niekoľkokrát riešená!, musí putovať až cez tri poschodia úradov, až do hlavného mesta...)

Tá druhá správa ma ale veľmi potešila. Pán riaditeľ - zrejme vidiac, že tá moja vec u susedných chatách sa kladne vybavila - navrhol až neočakávane logické a ľudské riešenie: nech úradníčka postupuje v ďalších krokoch, s dodaním podmienky, že keby oni mali námietky, tak vybavovanie v tomto smere sa zastaví. Ale, že oni námietky mať nebudú...

Konečne rozumný prístup. Tak som sa potešil, že ihneď som to zavolať aj mojej manželke, a potom bez otáľania sa som vykročil za príslušnou úradníčkou.

Krok č. 22:

Katastrálny úrad. (Ružomberok)

S radosťou som tlmočil predchádzajúci vývoj udalostí. Pani inžinierka však ma schladila, trvala na tom, že ich vyjadrenie chce mať dopredu a nie dodatočne. Zdalo sa mi, že mne neverí... Tak som jej navrhol, že zavolajme telefónom, a nech si ten návrh vypočuje osobne.

Tu sa do veľkého deja zamotala malá epizóda. Pani úradníčka spomalila, a naznačila, že to nie je dobrý nápad, lebo na telefón môže míňať mesačne len - 300 korún ... keď sa dobre pamätám.

Žiadny problém, - vytiahol som môj mobil...

A zasa som mal šťastie!

Pán riaditeľ medzitým zhodou okolností tiež prišiel do tejto budovy, takže asi o dve minúty už bol s nami v kancelárii.

Vysvetlil svoj návrh.

No pani inžinierka sa zasekla! (Moje šťastie, moja radosť, - sa vyparili...)

Pani inžinierka zrejme má svoje šablónovité postupy, a asi také duševné položenie - ako keď my učitelia sme sa neodvážili bez niekoľkých udobrení zhora spraviť ani čiarku, lebo sme sa báli, že budeme kritizovaní, a navyše budeme musieť prerábať celý dokument.

Takže:

Krok č. 23:

Píšem žiadosť do Liptovského Mikuláša, čo potom oni pošlú do Bratislavy. A všetci budeme čakať na odpoveď...

Krok č. 24:

Mestský úrad. Kancelária č. 4

Nesiem druhé chybné tlačivo na opravu. Minule to prvé som už vybavil, ale toto druhé (kópiu pre mňa) som medzitým odložil do inej obálky, aby sa nemiešali, a v tom kolotoči som naň zabudol...

No úradníčka je chorá. Nie je prítomná, a nikto ju nezastupuje.

Takže tu dnes nevybavím nič.

Krok č. 25:

Idem do papiernictva - rozmnožovať potrebné prílohy pre žiadosť do L. M.

Krok č. 26:

Mestský úrad. 16. 03. 2011

Opakovanie kroku č. 24 - dávam opraviť zle napísané číslo aj na druhej listine. Úradníčka je teraz už celkom prívetivá.

Čo si ale všímam, nedostanem nové správne napísané tlačivo, ale pôvodný papier - s ďalšou pečiatkou, ktorá má tú opravu potvrdiť.

A ešte tichú poznámku, ako keby pani s mojimi podkladmi pre tú opravu nebola úplne spokojná. No opravu mám, tak sa už nevyptujem.

Krok č. 27:

Podávam našu žiadosť na Regionálny odbor Slovenského pozemkového fondu, do Liptovského Mikuláša - na pošte, doporučene.

Krok č. 28:

11. 04. 2011

Telefonicky som sa informoval, či náhodou už neprišla odpoveď.

Že nie. Že príde na moju adresu.

Čakám...

ČAKÁM:

12. 04. 2011 17:41 - teraz som sa dostal sem (v písaní).

Čakám na odpoveď z Bratislavy. Čiže momentálne tento proces, táto téma je odstavená, zabrzdená. Mám čas na iné „veci“. Napríklad:

Rozmýšľam:

1, Už máme za sebou 28 (dvadsaťosem!) krokov! A ktovie - koľko ich bude ešte potrebných? (Za predpokladu - že sa to vôbec bude dať dotiahnuť do konca...) (Pritom to je len jedna zložka problému, len jeden čiastočný problém.)

Tipol si niekto takéto číslo? Že za získaním listu vlastníctva (na vlastnú stavbičku, podľa platných predpisov) toľko bude potrebné chodiť?

2, Akcia ešte nie je dokončená, ale ten proces je taký šokujúci, že som sa rozhodol zverejniť už aj terajší stav (s tým, že pokračovanie doplním neskôršie - keď to bude možné).

3, Keď sa pozriem na tieto nemožnosti (či pri tomto úradovaní, či v školstve, či v iných oblastiach) tak mám dojem - že CHYBA JE V ZÁKLADNOM SYSTÉME!

Tak nejak, ako moju zliepanú web - stránku už bolo potrebné od základov prebudovať na iný, nový systém, - aj systém pravidiel nášho aktuálneho života by bolo potrebné znovu si premyslieť, vybudovať. (Nie zliepať ten starý hybrid kapitalizmu - socializmu - nemorálnosti.)

4, Rozmýšľam aj o sem patriacich detailoch. Napríklad, že koľko činžiac-kých bytov je predaných, bez vysporiadaných pozemkov pod nimi...

5, Rozmýšľam aj o nových mojich skúsenostiach s našim zdravotníctvom. Plánoval som dať ich tiež sem. Ale nemám na to chuť...

6, A rozmýšľam aj o hodne - hodne teoretickejších „veciach“, napríklad že času sa dáva charakter jedného! rozmeru, aj v jedenásť-rozmernom modeli vesmíru („stará“ teória strún, atď.). Sen?

ČAKÁM ... ČAKÁM ... ČAKÁM ...

Čakám. To ale neznamená - že sa nič nedeje, že by sa neotváral priestor pre činnosti, že by som sa nudil ...

Takou zvláštnou formou sa vrství a prebija minimálne päť stále prítomných starostí:

1, starostlivosť o seba. Takto by som to nazval ... Nejedná sa ale o nejakú ozajstnú vyššiu starostlivosť (cvičenie ducha, alebo aspoň tela). No aj toto základné udržiavanie je teraz niekoľkonásobne zložitejšie a zdĺhavejšie, než to bolo voľakedy dávnejšie ... (Automatike tela už treba pomáhať. Napríklad hoci aj sledovaním: čo ,kedy, a koľko jest' ... Atd'.)

2, čakanie na odpoveď z Mikuláša. Napadlo mi: zaujímavé by bolo - pokúsiť sa vyriešiť, ako by som mal akýsi „časový“ priebeh týchto piatich starostí spolu graficky zobrazit'! „Časový“ - lebo vždy sú prítomné, ale tak zvláštno (budúcnosť, ale kúsok aj minulosť je aj v prítomnosti). Táto zložka by bola, počas čakania, ako tenký pásik. Vždy je prítomná, ale kým sa nič nedeje, nie je významnejšia, než ostatné. Viaže však také šteklenie: čo prinesie?, a ako budem musieť reagovať?

3, chodenie na „gulag“.

Na „záhradu“. Keď sa povrchne pozrieme, už to má tvar záhrady.

Úroda však ešte z d'aleka nie je adekvátna vynaloženej práce.

A nie je to príjemné - toľko tam pracovať, a nevedieť, na čom vlastne sme.

4, chodenie za doktormi. (Za lekármi.)

Asi predsa len napíšem niečo aj o tejto téme ... Napriek tomu, že sa mi to nechcelo. Získal som však nové skúsenosti. Cez to čakanie (na list).

Prichádzal som domov (predstavujem si) - ako zmoknutý pes ...

S tým rozdielom, že som nemal chuť otriast' sa. Myslím si: nepomohlo by mi to.

Sklamal som sa aj v tejto oblasti.

5, „křoví“ (slovami - tuším - K. Gotta ...).

O toto neustále, hlučné pozadie sa nám vytrvalo starajú naši politici.

Prišiel mi na um k tomuto zvukovému múru aj výraz dymová clona, ale ihneď som to aj zamietol. K dymovej clone sa mi totiž skôr viaže farba, než smrad. I keď ...

Konkrétnejšie.

(Nie je múdre niektoré diania si všímať, lenže: „Ak sa do baobabu pustíme príliš neskoro, nikdy sa ho už nezbavíme“ ...

Je to paradoxná situácia, ktorá podľa predchádzajúcej úvahy akoby nemala riešenie. Práve preto vábi väčšinu na pasivitu?

Riešenie zrejme sa dá nájsť o krok dozadu: nemalo sa umožniť, aby k tomuto problému došlo! Aby taká fiktívna situácia vznikla.

Kto by to nechápal ... pripomeniem „chyták“: Traja platili po 10 korún, potom dostali nazad po korune, pričom tovar stál 25 korún, atď.)

Takže konkrétnejšie:

-- Rozhovor policajného prezidenta Jaroslava Spišiaka v TV...

Tie informácie, ktoré tam odzneli (a keď navyše si všimame: od koho) môžu obyčajného slušného človeka vydesiť na smrť. Kde to žijeme? ...

-- Voľby generálneho prokurátora ...

(JUDr. Dobroslav Trnka / JUDr. Jozef Čentéš)

-- Účelová, úplne skomolená, a do neba nafúknutá, zmedializovaná interpretácia slov maďarského predsedu parlamentu slovenskými politikmi.

-- „Martin Mojžiš vs. Eugen Jurzyca“ ...

Video so šokujúcimi odhaleniami o projekte „Planéta vedomostí“.

Ako bývalý vyučujúci - viem si doceniť prínos toho, keď učiteľ dostane hotové obrázky, alebo videá k látke, ktorú má na svojej hodine predniesť.

Ale !!! :

- tá cena je skutočne neprimeraná. Vysvetľuje, ale neospravedlňuje ju ani tvrdenie ich ekonóma (že je to kol'koročná práca, kol'kých stoviek „ájtýčkárov“). Skôr to ukazuje na to, čo som už dávnejšie napísal, že školstvo je „biznis“, - žiaľ nie pre normálnych učiteľov.

(Len tak mimochodom: „zaujímavé“ je aj to slovo „ajták“ - v čase svätuškárskeho zbesnenia s jazykovým zákonom ...)

- zarážajúce, neveriteľné, odrovnávajúce, sú tie vecné chyby (ktoré sa tam vyskytujú, ktoré sa tam zabudovali) !!! Napríklad aj to ukázané „vysvetlenie“ krátkozrakosti. (Pre znalých ľudí tie - ináč pekné, farebné, a poriadne drahé ... - obrázky prezrádzajú len to, že ani kto ich tvoril, ani kto mu to zadával, ani kto to kontroloval, ... nemal potrebné vedomosti !)

- k hororovým víziám vedie, keď si premyslíme pôsobenie učiteliek, ktoré tam tak sebavedome škriekali! Takéto by mali učiť mojich vnukov, moje vnučky? Ved' samy nerozumejú základnému učivu! A to ani po upozornení na nesprávnu interpretáciu!

Musím sa zastaviť aj pri takýchto troch maličkostiach:

- často (aj v spomínanom videu) sa spájajú dva pojmy: informačná technika a „starí učitelia“ (a to nie práve v lichotivom štýle) ... Proste celá staršia generácia sa automaticky berie, ako keby bola počítačový analfabet.

K tomu by som poznamenal: tie dnešné sebedomé, často titulmi ovenčené osoby ešte ani do plienok necikali, keď my mnohí sme už s počítačmi zmysluplne pracovali! A väčšina z nich zrejme do konca svojho života sa k tomu všetkému nedopracuje, čo napríklad aj ja som si za tie roky naštu- doval, a používal.

Mimochodom: na infovekácke kurzy sa prihlasovali hlavne učiteľky, ktoré to potrebovali ... (A z nich sa vyrábali spartakiádne „lektorky“ ...)

- kritizuje sa aj „metodika“.

„Memorovanie faktov“ ...

K tomu by som poznamenal:

Ako keby tí „moderní“ presadzovali počítač len s RAM. Bez „HDD“. (A samozrejme bez sieťového pripojenia ...)

A ešte:

Tá staršia generácia, ktorá „memorovala“, - aspoň dačo vedela, dačo dokázala. Čo sa dosť ťažko dá tvrdiť o pyšných, namyslených „moderných“ hlu- pákoch, mysliacich si, že vedia. Napríklad o tých „odborníkoch“ fyziky, ktoré nechápu činnosť šošovky.

Dokonca si myslím, že práve aj tento prípad súvisí s tým, že už dozrela, a činí sa „múdra“ chytrácka generácia. Ktorá sa „neotravuje“ osvojením si celého systému poznatkov. Ale „moderne“ si vytrhne čo potrebuje, najrad- šej z internetu, bez ohľadu na súvislosti.

- smiešne bolo aj postavenie PowerPointu do pozície zastaraného, nemo- derného, menejcenného nástroja. Ja som tento program nikdy nezbožňoval (ako tieto ženy pred rokmi!), ale pripadá mi to, ako keby v súčasnosti sme pohrdali napríklad hoci klasickým kladivom, ručnou zubnou kefkou, a podobne.

Takéto prejavy mi hovoria, že tie učiteľky si nevyberajú účelné, užitočné nástroje, - ale módne výstrelky.

Pod'me však k ďalším udalostiam:

-- Objavili sa informácie o obrovskej neúspešnosti maturujúcich ...

Aj z Česka. Aj na Slovensku. (Bratislava, Trenčín, ... Obrovský počet nepripustených, obrovský počet neúspešných. Znamky u „úspešných“ sa nespomínajú.)

Prichádzajú mi na um tri „veci“:

- časté inzeráty typu súkromného gymnázia a obchodnej akadémie z Bratislavy. Dvojročné externé štúdium. Vyučovanie štyrikrát v školskom roku. V piatok poobede a v sobotu.

Myslím si: komentár je zbytočný ...

- informácie o „vysokoškolských“ skúškach typu:

Prednášajúci sa objaví až na skúškach. Dovolí používať vopred oznámenú literatúru, aj prípadné vopred pripravené poznámky.

- diskutujúci na internete prišiel s nápadom: keď niektorý rodič bude chcieť, nech preskúšajú učiteľa!

Čítajúc túto požiadavku zasa sa nám rozbehne fantázia - vo viacerých smeroch -, mne ale napadlo aj toto: čo s remeselníkom podnikateľom? To som si spomenul na ryhy na armatúrach vodovodu, a na vykrivené držiaky našich radiátorov ...

A čo s ďalšími? Úradníkmi, policajtmí, politikmi, ...

-- V zdravotníctve sa pracuje na zrušení oddelení, lôžok ...

-- Inflácia / hospodársky rast. Porovnávanie v EU ...

Zaujímavé porovnať si Slovensko, Česko, Poľsko, Maďarsko, Grécko ...

Žiaľ takéto porovnávanie často sú zmanipulované. Máme viac sviatkov než Nemecko! Ideme skôr do dôchodku! Ale ich ceny, platy, dôchodky, ... sa pri tých porovnávaníach nevyťahujú ...

NESÚVISIA všetky tie predchádzajúce kapitoly? ...

Čo keby namiesto zahmlievania, štekania na susedov, ... sa začali všímať a riešiť naše vlastné problémy?

Teraz to vyzerá, že už idem končiť túto „prestávku“.

Ale nie! Ešte vždy čakám - na tú odpoveď, na ten list z Mikuláša.

A aj tých diania je ešte aj viac. Takže píšem ďalej!

Zdanlivo odbočím na bezpečnejšie, menej riskantné témy.

No pravda je zrejme taká, že aj tieto súvisia s tými predchádzajúcimi ťažkými. A opačne ...

-- Výhodná ponuka ...

Som doma. Zvoní telefón.

Nejaký ženský hlas. Predstaví si aj „seba“, aj „firmu“, - takým spôsobom, že človek si to nezapamätá. A už melie. Šablónovitý štýl. Zrejme ju školil jeden z tých chytrákov.

Že mi dáva výhodnú ponuku.

Nie je dôležité, že čo. Ale že je VÝHODNÁ ...

Preruším ju: poznáme sa? Že nie ...

Tak odkiaľ vie, čo ja potrebujem? Nevie ... Ale dáva mi „výhodnú ponuku“.

Výhodnú - zrejme pre ňu, a pre jej zamestnávateľa ...

Končím ...

-- Kubínsky chlieb ...

Na začiatku vybavovania vlastného listu (čo tu opisujem) som videl na námestí pred Mestským úradom „dodávku“ so značkou z Dolného Kubína. Pri nej kopa ľudí. Jedna pani z nej predávala.

Neobvykle široký výber rôzneho druhu čerstvého chleba, rohlíkov, koláčov. Ešte som počul, ako hovorila, že im to zakázali, musia odtiaľ odísť.

Našťastie. Teraz parkujú v našej štvrti ...

Pred obedom už ich čaká zástup ľudí. Pokojne, v priateľskej besede.

Je to udalosť. Objavujú sa tu nakupovať aj predavačky z neďalekých potravín!

Ja mám rád chlieb, a príliš si nepreberám, ale tiež si tam často zájdem.

Niekedy to trvá dlho. Nafilmovať niektoré nakupujúce ženy - to by bola komédia ...

A tá podstata: prečo predávanie širokého sortimentu chutného čerstvého tovaru nie je vždy a všade prirodzenou záležitosťou?

A ako to, že im sa to oplatí, chodiť až k nám?

-- Opatrujeme našu tunajšiu vnučku ...

A cez ňu vidím jej matku, aj moju manželku, možno aj našu spoločnosť ...

Príliš pokojné, uspokojivé, optimistické to nie je. Vplyv aktuálnej spoločnosti sa dosť bije s tradičnými hodnotami našej starej rodiny.

Televízor musí byť permanentne zapnutý. Ale po dvoch - troch minútach slúži len ako žiadaná zvuková kulisa. (Zvuk zvyčajne nad tridsiatkou. Mne stačí 12, prípadne 14 ...)

Pritom čítanie, kreslenie, taká hra, onaká hra. A „nudím sa“.

Ja ako dieťa - som to slovo ani nepoznal. No ona neustále potrebuje zabávača.

Ešte donedávna zabrali hry z internetu. Vlasy mi síce dupkom stáli nad osudom nášho notebooku, ale zabávač (moja manželka) si mohol oddýchnuť aj na hodinu ...

Aký kontrast ... Nášmu dvojročnému vnukovi od syna stačí namiesto notebooku autíčko so skrutkovačom ...

Byť učiteľom dnešných detí by pre mňa bol zlým snom.

Radšej idem ďalej:

-- Pantofle ...

Takto hovorili na vojne našim „papučiam“.

Vybral som sa také niečo si kúpiť. Po niekoľkých tých „vojenských“ pároch (u ktorých ich remienka teraz nejako rýchlo sa vytrhali) som prešiel na drahšie solídnejšie konštrukcie. Tie ale boli uzatvorenejšie. Tak som si kúpil solídnejšiu drahšiu, vpredu otvorenú konštrukciu u „Vietnamca“. Niekoľko týždňov som bol spokojný. Potom ma začalo pichať do päty. Zistil som, že vrstva pod chodidlom sa časom poddala, pretlačila, a pod ňou namiesto zdanlivo plného materiálu je to moderné úsporné „mriežkovanie“! Vybral som sa teda zasa na nákup.

Tých „našich“ obchodov je už akosi málo, z toho automaticky vyplýva, že aj výber hľadaného tovaru je malý, takže som to nasmeroval zasa do jedného z „čínskych“ obchodov. Moje obavy som zatláčal s tým, že je tam veľký výber, a pred kúpou si ten tovar zvlášť dobre prezriem.

Po dlhom dlhom vyberaní, zvažovaní, ohmatávaní, - som si vybral.

Nejaké umelohmotné, gumené, - som nechcel.

Tieto pred, aj za remienkami vyzerali hladké, dobré. Žiaľ, kam ukazujem tou červenou šípkou, - som sa nedostal, nevidel. Totiž ten pár bol viazaný tým „gombíkom“ - čo odstraňujú až v kase ...

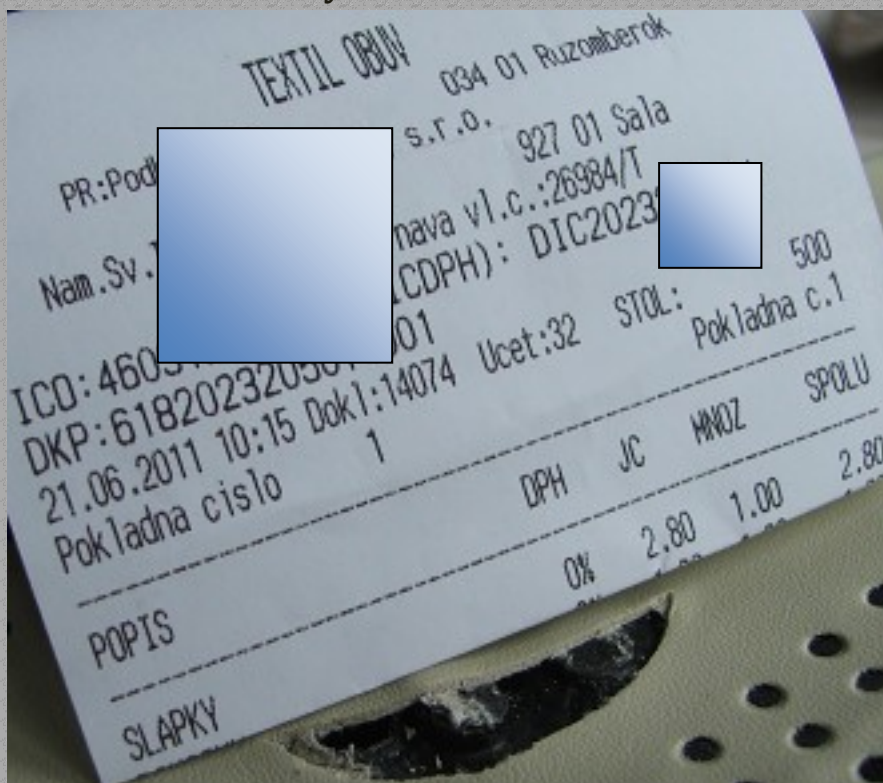
Tovar mi chytro zabalili do umelohmotnej tašky.

To, čo je na hornom obrázku, som videl len doma. Všimol som si tie vybúleniny, ale ma ani neznepokojili, veď tie vrstvy občas sú takto zdeformované. Býva pod nimi vzduchová bublina, - žiadny problém ...

Vstúpil som do papučí, - a nechcelo sa mi tomu veriť ...

Tento môj pocit sa zmiešal s konštatovaním, a l'útosťou: zasa ma dobehli!

Rozrezal som tú kryciu vrstvu:

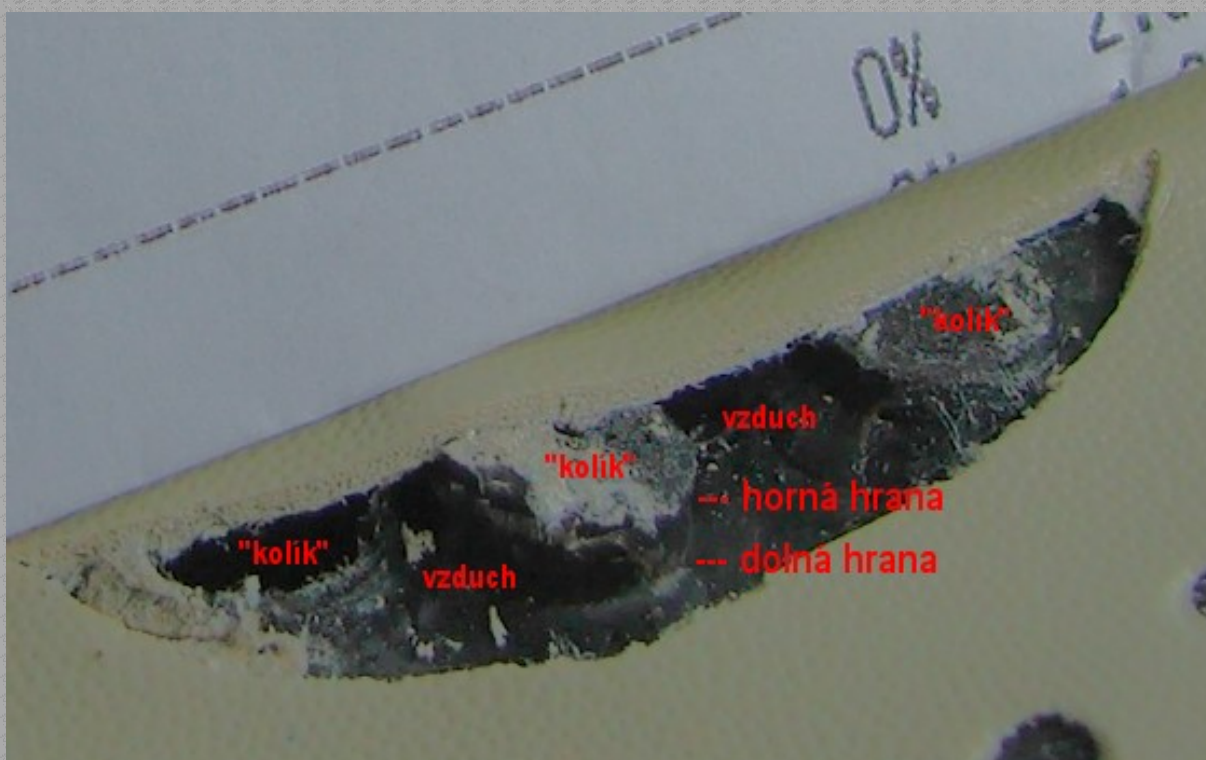

Nechcelo sa mi tomu veriť - čo som uvidel. No nie, že by som svojim očiam nebol veril, ale tomu, že takéto niečo je vôbec možné ...

Kde to žijeme?!

Kam sme sa to dostali?!

Zväčším a zosvetlím tú časť. Aby to bolo lepšie vidieť:

Neviem, - komu sa páči, a kto vydrží, chodiť v takýchto papučkách, kde v strede, pod chodidlom mu trčí hodne vysoký tvrdý kolík (ktorý zrejme „zabudli“ obrúsiť vo výrobe)?

Ten kolík zrejme súvisí aj so všetkými prípadmi, ktoré som tu uviedol ...
Takto žijeme ...

Nebudem ale teraz analyzovať charakter toho robotníka, ani jeho nadriadeného, ani majiteľa firmy, ani nášho úradníka ktorý schválil dovoz tohto akože výrobku, ani majiteľa a vedúceho tunajšieho obchodu, ani jeho zamestnancov, ani kontrolórov ... - ale konštatujem:

JA NIKDY NEZBOHATNEM, A NIKDY SA NESTANEM PODNIKATEĽOM, lebo na takéto svinstvá nemám ... Ani keby som bol v koži tých robotníkov, ani keby som bol v koži tých vedúcich, úradníkov, majiteľov, ...
Z týchto dvoch viet mi je aj smutno, ale sa tomu aj teším.
(Pohrádam s tými mutantmi.)

Bolo toho hodne ... Vráťme sa k pôvodnému prípadu:

8. 6. 2011

Od 16. 3. 2011 - čo som našu žiadosť posielal do L. Mikuláša doporučené, už uplynulo dosť času. Aspoň sa mi to tak zdalo. Tak som sa rozhodol zavolať pani Ing. K..... znovu. Či tá odpoveď už nie je u nich?

Telefón zvonil, potom na displej sa vypísalo: „odmietnutý hovor“.

Pokračoval som. Zavolať som do Mikuláša.

Pán riaditeľ zasa slušne a ochotne: - že nech zavolám zajtra, pozrie sa za tým.

9. 6. 2011

Telefonujem.

Nepotešil ma. Že naša žiadosť je u nich! ... Zajtra to už pošlú do Bratislavy...
(16. marec ..... 9. jún)

13. 6. 2011

V poobedňajších hodinách mi jedna ďalšia osoba posielala telefonický odkaz, aj s číslom svojho mobilu, že ešte potrebujú súhlas od mesta - pre vyňatie pozemku ...

To mi pripadalo mierne zvláštne. Odtiaľto ma poslali tam. A tí ma teraz posielajú nazad ...

A od koho vlastne, konkrétne, ten papier mám získať. Lebo vyzerá, že od niekoho, kto doteraz do tohto prípadu nebol zapletený. A Mestský úrad tu má hodne veľa kancelárií ...

Musíme si to upresniť:

14. 6. 2011

Na moju telefonickú otázku dostanem odpoveď: oddelenie výstavby, alebo (!) životného prostredia.

To alebo sa mi zdalo byť tiež zvláštne, ved' azda nie som prvý u nich s takouto žiadosťou? ... No, ale ...

Krok č. 29:

15. 6. 2011

Som na Mestskom úrade. Študujem informačnú tabuľu. Tipujem. Zvolím si číslo dverí 20. Oddelenie stavebného práva.

Pani ma posielala inde:

číslo dverí 17. Referát ochrany životného prostredia.

Vyzerá to, že teraz už som na správnom mieste, lenže: dotýčný kompetentný pán tam nie je! ...

Vraj poobede už tam bude. A mám napísať žiadosť, že čo vlastne chcem.

Krok č. 30:

Nesiem ďalšiu napísanú žiadosť do kancelárie č. 17. Dotýčný pán tam už je. Zorientuje sa.

Očividne má z toho ťažkosti. Potom ich aj povie.

Ja ho chápem. Ja tie paradoxné problémy už predtým som videl.

Je mi jasné aj to: prečo by mal brat' on na seba zodpovednosť za rozhodnutie? - v tejto hlúpo zamotanej veci.

Rozmýšľa, váha. Posielala ma o poschodie vyššie:

Krok č. 31:

Ďalšia kancelária. Dve mladé úradníčky. Jedna z nich ma už čaká, keď vstúpim, už odhaduje, že to som ja.

Ukazuje mi na veľkom displeji mapu našej osady (čo ja už poznám ...).

Vytlačí to, aj s vlastníckym listom predsociálnych vlastníkov, aby som tie papiere zanesol naspäť do kancelárie č. 17.

Pred odchodom sa ešte vypytuje, lebo vraj jej brat si u nás ide odkúpiť niektorú záhradku. (To jednanie je ihneď akosi sympatickejšie ...)

Krok č. 32:

Už zasa som v kancelárii č. 17.

Pán M..... nahlas uvažuje: ako mi má dať súhlas k vyňatiu parcely, keď tá parcela nie je moja? Ja neurčito podotýkam: tí predsociálni vlastníci trikrát mali príležitosť prihlásiť sa ... Boli by dostali svoju parcelu, alebo náhradu, alebo peniaze za ňu ...

Trápi ho aj to, že bežne to vyňatie sa pýta pred existenciou stavby. No teraz tá chata už tam stojí ...

A ja ku nej pýtam to vyňatie, ale ona na papieri moja nie je ...

Takto nám to socializmus a (ne)fungovanie úradov zamotali.

A aby tých paradoxov nebolo málo: pán M..... objavil, že má podobné priezvisko ako jeden z tých predsociálnych majiteľov!

Váha, a posielala ma s mojou žiadosťou do podateľne.

Že mi pošlú vyjadrenie ...

Krok č. 33:

23. 6. 2011

Prišlo nám vyjadrenie:

Mesto Ružomberok súhlasí s vyňatím pôdy vedenej ako poľnohospodársky pôdny fond, ... na stavebné účely. Vyňatie je v súlade s územným plánom Mesta Ružomberok.

(Akoby nebolo, ved' aj „naša“ chatka je podľa ich plánov, na ktorých presne nalinkovali polohy jednotlivých chat, a ich povinný tvar. Na tých našich plánoch je pečiatka 1983 (?), ale susedia už tam boli skôr.)

No, aj tak sa mi odľahlo.

24. 6. 2011: to vyjadrenie sme poslali doporučené do Mikuláša.

Takže: zopár dní, týždňov, mesiacov! (od 23. februára) - a zasa čakáme ...

Medzitým tu vznikla - ako je to už pravidlom - jedna ďalšia maličkosť:

problém s číslovaním „krokov“. 33 - ale myslím si, že počítam veľkoryso.

Inými slovami: minimálne 33.

Štyri mesiace, 33 krokov. A ešte nie je koniec.

A zasa Č A K Á M E .

Vyzeralo to na druhú veľkú prestávku, a tak na miesto pre ďalšie aktuálne „civilné“ témy.

Ten predpoklad sa potvrdil. A aj tých nových tém sa nazbieralo hodne. Dnes (20. 7. 2011), keď som sa znovu dostal k písaniu, od 23. februára už je hodne ďaleko. A prehupli sme sa do leta!

Hm...

Tu nemôžem vynechať to trefné:

„Tento spôsob léta zdá se mi poněkud nešťastným“ ...

(Neviem..., ale pre istotu: Rudolf Hrušínský, Jiří Menzel, Vladislav Vančura.)

(Takéto momenty, myšlienky, ... potešia srdcia...)

(Inou témou je: či „žmýkaný“ „roboš“ na takéto svetielka má čas. Príliš asi nie. No je tu ale aj relatívna výhoda: menej času mu ostáva aj na všímanie si tých nešťastných tmavých oblastí...)

Takže: niekoľko príčin - toho nešťastného spôsobu leta:

-- Zdravotníctvo...

Od 30. VI. - do 9. VII. som sa znovu ocitol v nemocnici.

Podarilo sa mi tie dni prežiť...

Vrátil som sa s tlakom - pri tabletkách, aký som mal predtým bez nich v extrémnych situáciách... (+ iné vedľajšie účinky...)

Vrátil som sa - aj s rozhodnutím, že budem sa snažiť tú tému napísať!

Zatiaľ len na ochutnávku:

- prečúrané matrace a roztrhané deravé obliečky,
- na prírodných drôtoch visiace lampy,
- noční TV maniaci a kričiaci pacienti (pacientky),
- „lietajúce“ / „nemé“ sestričky,
- komunikatívni / „skončime to“ lekári (lekárky).

Nové skúsenosti.

Je to zlé!

Vedela tá bývalá naša lekárka, o čom píše vo svojom blogu, zo zahraničia!

-- Ďalší pulz...

Prišiel. Došiel...

Ako som už predtým konštatoval: tie udalosti okolo zeme, pôdy -pulzujú. Občas sa objavujú nové a nové prejavy, úlohy, problémy...

Teraz mi došlo platiť - pre dokončenie digitalizácie máp, pri ďalšej dedinke. Nechcú veľké peniaze, ale...

- ešte mi vždy chybne píšu priezvisko,
- ešte vždy chybne píšu adresu, a
- vyhrážajú sa súdom, bezdôvodne...

(Už to sem ani nedám. Nechce sa mi to skenovať, alebo fotiť.)

(Zabralo mi to aj bez toho dosť času: zaplatiť, aj odpoveď napísať.)

-- „Záhrada“ „always“ (- aby som bol „moderný“ ...)

Kým pred odchodom do nemocnice som sa tešil, že v dôsledku našej intenzívnej roboty tá „naša“ „záhrada“ sa už kúsok podobala na záhradu (aspoň v jej dolnej časti), tak po mojom návrate tam už bol zasa „prales“...

Boli sme znovu na začiatku. Hlavne s tretím kosením svahu.

Tak mi napadlo:

Vidieť nás pani Mojsejová, - tak povie, že sme blázni.

A v tomto prípade zrejme by mala pravdu...

V tých záhradkách vidím aj tieto paradoxy:

- kým na mnohých miestach dobré, bývalé družstevné, pôdy sú teraz nevyužité, - veľa „záhradkárov“ sa naďalej morduje v zlých podmienkach.
- niektorí záhradkári (v núdzi) prešli na pestovanie zemiakov. (Alebo: stavajú tam domy!) Lenže, záhradky na to príliš nie sú...

(„Čudné“ je aj vysvetľovanie dedinčanov v internetových diskusiách, - že ani len zemiaky sa im neoplatí sadiť. Oni totiž argumentujú s cenami. Ktoré sú síce v obchodoch vysoké, oni ale ešte vyššie hodnotia svoju námahu.

My, dávnejšie, doma, sme sa na to pozerali inakšie. Ako na možnosť získať niečo navyše. Hoci aj len málo, a hoci aj za cenu vytrvalej roboty.)

Vidím aj pozitíva:

- je príjemnejšie stáť uprostred (hoci aj) „záhrady“, než pred činžiakom,
  - aj v tomto roku najlepšiu úrodu nám dávajú ríbezle,
  - teraz sa u nás zapáčilo dokonca aj jednej vtácej rodine!
- (Kvôli nim aj letný rez „ich“ jablone sa odložil.)

-- Jedna : jedna ...

Kvôli vtákom sa posunul letný rez, kvôli návšteve doplnenie týchto riadkov. Týždeň u nás trávila štvorčlenná rodina nášho syna. Z hľadiska pracovnej účinnosti túto udalosť športovo by som možno mohol hodnotiť hore uvedeným výsledkom. Niečo nám ich návšteva priniesla, niečo od nás vyžiadala.

Každopádne s uspokojením môžeme konštatovať, že o naše vnúčatá sa aj duševne starajú. Je to na tých deťoch výrazne vidieť. Už len aby ich nepokazila škôlka, naše školy, respektíve naša spoločnosť!

-- Nula : jedna...

Pre ružomerské technické stredné školstvo...

Prehralo...

- Bola strojnica priemyslovka, boli technické učilištia. Boli potrebné. Bolo to dobre.

- Po ich pozlučovaní Ing. Baláž snažil sa udržať náznak obidvoch typov škôl. Boli by potrebné... Od 1. júla odišiel do dôchodku...

- V hŕstke ešte pracujúcich bývalých učiteľov priemyslovky panuje strach, že staronový riaditeľ sa sústreďí len na „učňovku“.

Som rád, že už som na dôchodku, a teda takéto otázky už nemusím riešiť.

Ale pre našu spoločnosť je to prehra.

-- Nula : nula...

Aspoň takto som to pochopil...

Proste: warta karty „net“...

Kvôli existencii tejto mojej web-stránky aj v nasledujúcom období, musím zaplatiť za jej miesto. Po nie najlepších skúsenostiach z minulého roka, teraz som to začal vybavovať v predstihu.

V (ináč ústretovom) telefonickom jednaní som zistil, že síce to pôjde, ale zasa nie tak jednoducho, ako sa to pôvodne plánovalo.

Že tie aktualizáčnne karty (v pozmenenej forme) budú až na jeseň...

Takže, teraz na to musíme ísť kúsok zložitejšie...

(Už sa na tom pracuje.)

-- Jedna : nula...

Pre nás. Možno...

(I keď tá jednička je taká malilinkatá.)

Naša dcéra si hľadá väčší byt. Kúsok, podľa našich možností, sa jej v tom snažíme pomôcť aj my. A v kútiku duše dúfam, že teraz snád' už niečo konečne pochopí:

- že mohla ísť študovať na vysokú školu, a

- že škoda bola nevyužiť vtedajšie veľké možnosti študentov (keď cez letné prázdniny niektorí v zahraničí si zarobili toľko - ako bol môj tunajší celoročný príjem).

Možno si už všimne aj to, že jej matka ešte aj teraz (ako dôchodkyňa!) sa občas dá na výpomoc, na zastupovanie. A tak je schopná pomôcť aj svojej dcére, jej.

A ČAKÁME, A ČAKÁME ...

Pripomínam: na list z Liptovského Mikuláša. Či z Bratislavy?

Aby sme mohli pokračovať v získavaní vlastníckeho listu na jednu záhradkovú chatku.

Už s 34. -m krokom!

A čakáme...

Čo robiť?

Teoreticky (keby sme sa nudili) ísť, pozerať televízny program.

Ktorý sa ale skladá z „priblblých“ „tisíckrát“ opakovaných „reklám“.

Ich účinnosť - v akože deklarovanej oblasti - je v podstate zrejme nulová.

(Nekupujem vodičky, mastičky, paušály, ani pôžičky neberiem len preto, že by som ich denne desaťkrát mohol vidieť na obrazovke...)

Takže: znamená to aj nulový zisk z nich.

Aký je teda ich skutočný účel?

Ponúka sa aj takáto odpoveď:

vymývanie mozgov!, výroba „zombíkov“!

Dotyční zrejme sa ani nemusia unúvať využívaním podprahového vnímania. Stačí to opakované prerušovanie, miešanie, aby ľudí odnaučilo od vnímania, a „vyžadovania“ logických celkov.

Otázne je (?): do akej miery sa toto uskutočňuje živelne, a do akej miery sa to organizuje (zločinecky) vedome?

- Kto skutočne za tým stojí?

- Dokedy to inteligentní ľudia budú trpieť?

„Zaujímavé“ je, že ani „socialisti“, ani „kresťania“ sa proti tomu nepostavia...

A na záver („terajšieho“ čakania) niečo „pekné“:

-- Jedna maličkosť...

Potreboval som dopísať niekoľko slov k jednému textu. Automaticky som sa otočil k poličke, kde mám niekoľko „pisátok“.

Všimol som si medzi nimi aj to, ktoré som v poslednom období môjho učiteľovania často používal.

Ako dávno to už bolo ... Skoro dva roky ...
Akousi nostalgiou som to pero chytil - a ono to ešte pekne písalo!
Potešilo ma to! Ono to ešte funguje!!
Mal som, mám, k tejto užitočnej, peknej veci, tiež osobitný vzťah.
I keď neznalý by si ju možno ani nevšimol...
Nie je to „obyčajný“ „parker“ ...

Tento pomocník je štíhlejší, aj s tenkým hrotom s maličkou guľôčkou.
Ľahký, farebne pekne zladený. Svojou účelnou jednoduchosťou elegantný.

-- Švajčiarsko...

V poslednom období som si niekoľkokrát znovu všimol ...

Ráno. Keď som sa zobudil. Ešte z postele.

Tie „naše“ kopce okolo mesta.

Aj pre tie hry oblakov, hmly, ... - mám slabosť:

Ako „Švajčiarsko“ ... - napadlo mi ...

Aspoň ... - príroda pre to spravila všetko ...

Len my „ľudia“ žiaľ viac:

Natiahli sme strašidelné množstvo škaredých káblov do vzduchu, nalepili sme neforemné mohutné betónové bloky na seba.

Či menej?...

Nepostavili sme chutné, s drevom kombinované, kvetinami ozdobené vily.

Do parkov - zdobených stromami, kríkmi, ...

... Š v a j č i a r s k o . . .

(Asociuje sa mi: „Slovenskóóó“... A s tým: Prečo tu teraz nefandia ľudia napríklad aj učiteľom, žiakom, vedcom, či jednoducho svojim susedom? ... Alebo fandí len jedna, len „tá“ vrstva? - Tá, ktorá fandí len jednej abstraktnej činnosti. Tej, ktorú sama často aktívne ani nepraktizuje.)

-- Zaokrúhlime to na percento!

Myslím si: akoby sme žili (povedzme to tak..., zjednodušene...) v jednej hrubej vrstve. Tá hrubá vrstva (zasa zjednodušene...) má tenký plášť.

Má to zrejme hlbokú, až príliš hlbokú filozofickú, dokonca zrejme fyzikálnu podstatu... prechod do tejto tenkej vrstvy, dostať sa kúsok ďalej.

Zrejme stačí pridať (odobrať) len „maličkosť“, a náš „výrobok“ môže byť kvalitatívne už hodne inde.

Ale dôjsť k tej maličkosti - vyzerá, že to je strašne ťažké!

Je to len malý krok. Asi preto sa to u nás teraz necení, - kým sa na to niekto pripravuje...

S T O P !

(22. VII. 2011 ... 18:21)

Č A K A J M E ! ... na ten list z Mikuláša (či z Bratislavy?) ...

(25. VII. 2011 ... 10:26)

Č A K Á M E ...

Už to zasa príliš dlho trvá ...

16. III. 2011 - poslanie prvej žiadosti na Slovenský pozemkový fond do L.M.

24. VI. 2011 - poslanie ďalšieho listu.

20. IX. !!! - tak som zasa telefonoval ...

Mobil pána riaditeľa teraz sa nehlásil.

Tak som volal číslo, z ktorého nám v júni (po mojej urgencii) kázali doplniť našu žiadosť (o súhlas z nášho mestského úradu).

Tento pán sa ohlásil. Že sú práve v teréne, lesoch. Ale poznal náš prípad, a povedal:

- urýchlene im máme ešte poslať výkaz výmer ku geometrickému plánu a stavebné povolenie, a že

- „zajtra“ nám ešte zavolá.

Nielen to dlhé čakanie, ale aj tie nové požiadavky ma naštváli. Ved':

- k čomu im tam sú, keď už tu sa overovali,
- nemohli nám to povedať už minule (prípadne zatelefonovať dodatočne)?

Aj som mu to povedal, pričom som sa snažil nevybuchnúť, nekričať...

Odpoveď: čakali na nový zákon.

???

To je tiež čudné...

(Všade a vždy sa bude čakať na nové zákony? Dokedy? A na ktoré? ...)

No, tak či onak: sme minimálne pri 34. kroku!

Krok č. 35:

21. 9. 2011

O desiatej som už bol nespokojný, tak som už nečakal, zavolať ja.

Teraz som dostal kúsok pozmenenú inštrukciú. Mám poslať:

- výkaz výmer (od geometrického plánu), a
- kolaudačné rozhodnutie!

Tak som pre istotu naskenoval, vytlačil, a poslal im všetky tri dokumenty.

Situácia sa však zasa ešte viac komplikuje:

Aj ostatní záhradkári z osady (ktorí ešte tiež nemajú v rukách príslušné papiere) sa prebudili, a spustili ďalšiu spoločnú akciu. Išli najat' právnik!

Pre mňa teda vznikol veľký hlavolam:

Pridať sa ku nim? (Všetko začať znovu, a platiť?) - Keby moje (zdá sa mi) brzdené vybavovačky stroskotali... Alebo nie?

(Členka výboru z osady je právom netrpezlivá...)

Keby už aspoň tento krok bol za nami...

Ale takto zasa čakáme...

A ČAKÁME ...

Čakám. Trošku ma to ešte mrzí. No viem, že je kopa oveľa dôležitejších „vecí“, než vybavovanie nejakého vlastnickeho listu na záhradkovú chatu... Napríklad: že môžeme ísť na záchod!

Viem, o čom hovorím! Nechce to byť ani fráza, ani nechutný žart.

Cez to predchádzajúce čakanie totiž som sa dostal na tri dni na infekčné oddelenie. A som šťastný, že som tam nepatril k tým pacientom, ktorí tú miestnosť nestíhali navštevovať...

Tá skúsenosť mala ešte ďalšie pozitíva:

- potom, ako mi dočasne redukovali moje lieky: môj vysoký tlak klesol, čo podľa mňa potvrdilo moju mienku - že ich je zbytočne veľa...
- správanie sa tamojších lekárov a sestričiek - napravilo vo mne ich (v posledných mesiacoch) „naštrbenú“ povest’.

Momentálne (ako toto píšem) sme v septembri. Takže, ako ináč? - v tlači zasa prebiehajú veľké diskusie, samozrejme o učiteľských platoch...

Čiastočne ich teraz zatieňujú výpovede lekárov (ktorí sa poučili od svojich českých kolegov).

„Je zaujímavé“, že oveľa vyššie príjmy rôznych iných ľudí - diskutérov neštví... Aj to, ako „dobre poznajú“ pracovnú náplň všetkých povolání...

A ... dozrievali aj slivky.

Podľa „skutkového stavu“ z našej „záhradky“ mi napadlo:

My, ktorým tá slivka patrí, toľko z nej jeme - ako keby sme ju kradli.

A tí, čo ju kradnú - ako keby ju vlastnili.

Je ten svet akosi obrátený...

A ... vizitka „ekonomického tigra“ spod Tatier:

Konečne sme sa dostali aj na malý výlet. S manželkou a s vnučkou.

V modernom autobuse poľskému vodičovi sme z Popradu do Lomnice platili 2 (dve) eurá.

Späť, v našom bežnom autobuse: 3,5 ... (A to, navyše dole z kopca...)

S terajším tunajším chápaním podnikania zrejme súvisí aj táto moja skúsenosť:

Išiel som sa dať ostrihať.

Pri mojej klasickej jednoduchej frizúre je to otázka možno pätnástich minút. Požadovaná cena za tento výkon sú už štyri eurá.

Na naše pomery je to dosť. Spočiatku to cítili aj kaderničky, všemožne sa snažili predĺžiť čas, tváriť sa, že ešte niečo robia.

Teraz sa však už neotálajú, dokonca išli ďalej:

Po strihaní strojčekom sa ma „majsterka“ spýtala, či to má začistiť aj žiletkou... ? A s tým to skončilo.

Voľakedy to začistenie, a aj následná dezinfekcia boli samozrejmosťou.

Takže teraz čakám: kedy sa ma spýtajú po ostrihaní jednej strany, či sa majú pustiť aj do druhej strany? - samozrejme za osobitný príplatok...

A ... ešte jedna vizitka byrokracie:

Zasa s tou istou vnučkou, ale teraz vo vlaku:

Bolo to cez prázdniny. Po nich mala nastúpiť do prvej triedy. Ale, keďže už sa dostala do svojho šiesteho roka, kúpili sme jej polovičný lístok. Ako keby už bola žiačkou.

A bolo zle! Mala mať aj preukážku! Čo sme my nevedeli...

Tá preukážka logicky má taký význam, že potvrdzuje, že dieťa ešte je na tejto strane hraničnej pätnástky.

Ale z dolného konca čo má dokazovať? Ved' na prvý pohľad je jasné, že je to 5, 6-ročné dieťa. S lístkom, s ktorým by mohol cestovať aj oveľa starší žiak.

No, - radšej čakajme...

BEŽÍ ... OKTÓBER !

Pripomínam: Vybavovačky - vlastnickeho listu na našu chatu - sme začali vo februári!

Samozrejme ... nenudím sa ani v októbri (pri tom novom čakaní).

Popri rôznych, životom jednoznačne vynútených činnostiach som stihol kúpiť na „záhradu“ nejaké betónové výrobky. Pre vylepšenie koryta a brehu potoka, a pre budovanie terás.

Napriek neistej situácii s vlastníctvom...

A zdalo sa mi to takto lepšie - než kupovať štrk, cement, ...

Aj tu vznikol určitý - u nás obvyklý ... - posun: Tú dodávku mi sľúbili „na budúci týždeň“, no realizovala sa až po tom „budúcom“ týždni ...

Aspoň to prišlo. Aspoň som sa necítil čudne. Som doma. Na Slovensku.

Treba ich však pochváliť - za parádne zabezpečenie dovozu.

Nad ďalším príbehom som sa pousmial:

Na začiatku mi príliš nebolo do smiechu. Zistil som, že pri vstupných dverách sa nám odlupuje protiplesňový náter od omietky. Zoškrabal som teda príslušné vrstvy, a išiel si kúpiť novú farbu:

- pri Kauflande: mali značku Biozor. Tekutinu Penta, ktorá sa má nanášať ako prvá vrstva. No náter pre ďalšie vrstvy už nemali...

Pýtal som sa na inú značku protiplesňovej farby. Mali Primalex. Náter. No k tomu zasa pre zmenu chýbala tá prvá tekutina - pre penetráciu...

- obchod v strede mesta: že mi tú „farbu“ objednávajú...
- obchod pri hasičoch: z Biozoru mali jedno posledné malé balenie. Značku Primalex (tou vlastnosťou) oni vraj neobjednávajú...

Tiež zaujímavá skúsenosť... Snád' vysvetľovať to nemusím. No myslím si: tí obchodníci nie sú príliš profesionálni... Proste to nefunguje. Ani tu... Tak ako všade...

Október ma aj nazlostil.

Vlastne doručovateľka. Silou mocou ma nahovárala na otvorenie účtu v Poštovej banke. Neskôršie som sa dozvedel, že to robili aj iné „poštárky“. Dovtipil som sa, že to dostali príkazom.

„Obťažoval som sa“ ísť na poštu. Vykrúcali sa.

V poisťovni mi pripomenuli, že tieto praktiky už spomínali aj v TV.

Dňa 23. 10. 2011 o 19:32 som to potom aj sám videl v TV- novinách Markízy. Manažérka konala hnusne. Samozrejme u nás ani väčším kravám sa nič nestane. Istotne sa nepotrestá...

Mohlo ma naštváť aj jedno hodnotenie našej bývalej školy.

(Od bývalého žiaka tejto školy...)

To hodnotenie však ma nenaštvalo, ale naplnilo smútkom.

Je smutné, že žiak nedokázal vidieť skutočný stav.

Odpovedám mu na inom mieste mojej web - stránky.

Našiel sa čas aj na naskenovanie niektorých mojich zošitov. Takto ich obsah už môžem sprístupniť aj ďalším osobám.

Krok č. 36:

28. 10. 2011

Konečne prišla odpoveď z Bratislavy. Zo Slovenského pozemkového fondu. Popísaná celá strana. Podstata: súhlasia so zmenou druhu pozemku na zastavanú plochu. (Ako by nie, keď sa tak spravilo už pred tromi desaťročiami...)

31. októbra o 9:32 teda už som bol v kancelárii pani Ing. K. (Kde sme boli počas 22. kroku. Pred mesiacmi.)

Dlho, trpezlivo mi vysvetľovala, že teraz odo mňa potrebuje:

stavebné povolenie, geometrický plán, katastrálnu mapu, list vlastníctva (pôdy), a 3 kolky v hodnote 8, 8, 33 eur.

Prekvapilo ma, že zasa tol'ko vecí musím doniesť. Hlavne to stavebné povolenie - ved' to sa riešilo už aj na začiatku. No, čo sa dá robiť? ...

Krok č. 37:

2. 11. 2011

Kupujem tie žiadané kolky na pošte.

(Úrady ich nedržia...)

Krok č. 38:

Znovu kancelária Ing. K.

Pozerá, triedi - moje papiere. (Priniesol som všetko - čo som mal.)

Posiela ma na pracovisko: Správa katastra Ružomberok.

Aby mi spravili Výpis z listu vlastníctva a kópiu Katastrálnej mapy.

Podobné papiere vo svojom hrubom obale už mám. Nové je, že teraz ich vydanie zaevidovali do ich knihy, a že na obidva dokumenty nalepili 8 euróv kolky.

Tu vznikla ešte jedna malá epizóda, ktorá ale už nová nebola:

Úradníčka rozlišovala dva druhy listu, a nevedela - ktorý má spraviť...

Nech zatelefonuje Ing. K. - navrhol som jej. Ona - že nemajú tu telefón!

Tak som si zo svojich papierov vyhrabal príslušné číslo, a zo svojho mobilu som zavola Ing. K. ...

21. storočie ...

I keď toto pracovisko je v tej istej budove, po týchto veciach zrejme môžem sem pripísať aj:

Krok č. 39.

Krok č. 40:

„Vyzbrojený“ okolkovanými papiermi - som späť v kancelárii Ing. K.

Mal som šťastie. O chlp som predbehol obedňajšiu prestávku. Na obidvoch pracoviskách.

Medzi mnohými mne nie celkom logickými „vecami“ - napríklad, že prečo treba niečo zasa posielat' do Mikuláša, alebo do Bratislavy, keď práve teraz sme obdržali ich kladné vyjadrenie - bola jedna veľmi jasná veta:

Pani inžinierka má na vybavenie tohto kroku jeden mesiac ... Ale, že sa bude usilovať - spraviť to skôr.

Takže: zasa Č A K Á M E. Č A K Á M E ... Č A K Á M E ...

(Máme za sebou 40 krokov, viac než 7 mesiacov ...)

Čakáme, ale nenudím sa...

Pri vchode sa nám odlupuje protiplesňový náter zo steny. Našťastie plesen sa už neobjavuje. Ale aj tak to treba znovu natrieť. Už sa mi to protiví...

Mám aj jednu milšiu prácu: obnovil som svoju webovú stránku. Aj som ju rozšíril. Najmä mojimi naskenovanými poznámkami z prednášok, z vysokej školy.

(Terajší absolventi čudných odborov by mohli porovnávať...)

A mám aj kopolu zaujímavých nových skúseností:

1, S predpokladom, že odborník je vybavený aj potrebnými kvalitnými programami, aj skúsenosťami, - zanesol som náš notebook na úpravu diskových partícií k môjmu bývalému žiakovi.

Ako už to býva, nešlo všetko hladko, ale nakoniec sa to spravilo. (Určité maličkosti som potom dotiahol ja sám.) Za prácu si vypýtal polovicu ponukovej sumy z iného pracoviska (s poznámkou, že od druhých by chcel trikrát toľko).

Nešiel som k nemu kvôli menšej cene (nakoniec som mu dal viac...), ale preto, že slúbil to spraviť skôr.

No, čisto tak teoreticky som si zafilozofoval: čo - keby si pýtal menej, čo - keby viac? (Od svojho bývalého učiteľa.)

2, Krátko po mojej návšteve, mojej Mame sa pokazil zvonček. Nevzrušoval som sa, keď mi to zatelefonovala, veď je to maličkosť. Ja zvončeky som montoval, opravoval, vyrábal, už vo štvrtej triede základnej školy. O to viac som sa čudoval, keď ani po dvoch, ani po troch týždňoch sa v jej okolí nenašiel nikto, kto by jej tú vec opravil!

Pritom o mnohých tam odznieva - akí sú šikovní...

Tak ma napadlo: niektorí ľudia sa vedia „predať“ ...

(A keď iní len tak, bez rečí robia, - to je pre každého prirodzené, samozrejmé. V tom málokto vidí dačo zvláštne.)

3, Tú predchádzajúcu myšlienku potvrdzuje aj tento môj prípad z ďalšej mojej návštevy:

Po všelijakých prácach (medzi nimi natieranie steny) som sa o pol siedmej večer konečne umyl, sadol si. Začali sme sa rozprávať. Mama: mne (akože jej) nikto nepomáha. ... Zle mi to padlo...

Do toho čakania prišli aj dve väčšie „veci“:

Narodil sa nám ďalší vnuk, a diania rozvírili výpovede lekárov.

Krok č. 41:

21. 11. 2011

Poštárka nám doručila list. Súhlas na vyňatie pôdy pod chatou, z pôdohospodárskeho pôdneho fondu.

25. 11. 2011

Pobral som sa za Ing. K. Keď som dobre rozumel, mala by mi ešte vrátiť niektoré dokumenty. No nepochodil som. Nebola prítomná. Jej kanceláriu práve prebudovávali.

Išiel som za p. Taragelovej, - u ktorej sme pred touto dlhou odbočkou končili (ešte v marci!). Rýchlo sa zorientovala. Pýtala odo mňa žiadosť - ktorú sme napísali už v marci, potvrdenie o súpisnom čísle chaty, a overenú kópiu sobášneho listu. Problém nastal, keď chcela aj geometrický plán. Ten ostal u Ing. K. ... Mám si zadovážiť overenú kópiu. Zatiaľ neviem ako... Tiež neviem, prečo, keďže sa už v tomto kolobehu odovzdal... No, ale...

Išli sme na podateľňu.

Krok č. 42:

Tu by som môj posledný list mal dostať naspäť - keby jeho kópiu už tu tiež mali. No nemali. Ani v elektronickej, ani v papierovej forme.

Sem sa mám vrátiť s overenou kópiou geometrického plánu...

Ťahá sa to, ťahá.

No je to zvláštne... Namiesto zlosti akoby ma chytal taký abnormálny postoj: nech to trvá poriadne dlho, príbeh bude o to zaujímavejší...

Pritom v duchu som veľmi vdáčný p. Mgr. Taragelovej, ktorá trpezlivo a ochotne ma usmerňuje. A uvedomujem si: nie úradníci, ale zväčša systém je nejaký „divný“...

Krok č. 43

28. 11. 2011

Vybral som sa za p. Ing. K. - aby som si teda od nej vypýtal môj originál geometrického plánu.

Cestou som sa ešte zastavil v podateľni, lebo ma napadlo, či sa nepomýlili, či nechcú plány chaty - keďže ide o jej vlastnícky list. Úradníčka: ona nevie, nech idem za p. T. (Asi nie som za tie roky prvý, čo túto vec si chce vybaviť? Inakšie úradníčka by mohla vedieť, čo všetko býva v tých „balíkoch“... No, nevie... (Takto to je keď niekto robí svoju prácu formálne, a nie „srdcom“..))
Išiel som teda otravovať pani T. Ona mi potvrdila pôvodnú požiadavku.

Takže nasledovala kancelária Ing. K. V kancelárii nebol nikto, ale na chodbe som sa mohol posadiť. Došla aj ďalšia klientka. A po čase aj Ing. K. Bez problémov mi vrátila môj geometrický plán, - že ona si už spravila kópiu. Ale na moju otázku mi neprezradila svoj zdroj, ale, že pri Daňovom úrade je nejaká stavebná firma - tam by mi ten väčší formát mohli rozmnožiť...

Krok č. 44

Našiel som tabuľku, podľa ktorej za ňou by mala byť nejaká firma, ktorá má niečo so stavebníctvom. Sľubné...

No príslušné stroje ani tu nemali (na formát A2...). Avšak poradili mi jedno iné miesto. A to ani nie strašne ďaleko.

Krok č. 45

Ani som nevedel, že v tomto súkromnom dome sú takéto pracoviská. Mal som šťastie. Pri bráne tabuľka. Po jej prečítaní moje nádeje narástli.

Z prízemí ma síce poslali preč, ale zo suterénu som za pár minút už odchádzal so žiadanými kópiami. Smer ich overovanie!

Krok č. 46

Mestský úrad. Overovanie dokumentov. Pred mnou síce dve skupiny klientov, ale bolo možné kde si sadnúť, a tak čakať.

Avšak, keď som sa dostal na rad, a vyberal tie rozmnoženiny, úradníčka mi oznámila: tu také neoverujú... Musím ísť k niektorému notárovi...

Na moju otázku mi jedno také pracovisko poradila.

Krok č. 47

Mostová ulica. Tabuľka. Notárka.

Na poschodí dve mladé ženy. Plus tretia: upratovacia.

Jedna z nich sa ma spýta, čo chcem? A posadí ma.

Žeby taká mladá notárka? Neskôršie dedukujem: jej akási asistentka.

Kúsok zápasila s poskladaným výkresom, a jeho piatimi prílohami.

Chýba jej priestorová predstavivosť - všímam si. To je u nás bežné...

No napokon to určitým (iným) spôsobom poskladá, zviaže.

Ešte kopa pečiatok, a podpisy.

Za overenie dvoch kópií 19,15 eur.

(A mimochodom: nikto im nevyčíta pomer ich príjmov a ich priamej práce s klientom, - ako to robievajú učiteľom, a momentálne lekárom...)

Krok č. 48

(Ešte vždy 28. 11. 2011)

Bežím nazad do budovy Katastrálneho úradu.

Do podateľne. Aby do môjho „balíka“ doložili ten práve overený plán.

Musím čakať na chodbe, lebo vo vnútri je iná klientka.

No konečne... - lenže... nezaložia nič, posielajú ma zasa za Ing. T.

Kancelária Ing. T. - je bez nej... Pustím kotvy na chodbe...

Po čase ide okolo akási mladá úradníčka. Informuje ma, že Ing. T. je na konci chodby, v tamojšej kancelárii.

O chvíľu, po návrate, tá istá úradníčka jej dokonca ide oznámiť, že na ňu čakám. Ešte pár minút, a geometrický plán už môžem odovzdať.

Odchádzam s informáciou: na vybavenie tejto úlohy majú 60 dní.

(Predchádzajúcu krátku turistiku som čísloval, ako jeden krok. Lebo všetky tri miestnosti sú na jednej chodbe.)

(Dnes v tejto veci som mal šťastie. Veľa úkonov som zvládol.)

A čakáme - znovu...

Ale zasa sa nenudím. Zasa sa odohrávajú celkom zaujímavé „veci“. Bez ktorých život by síce bol normálnejší, ale u nás je to už proste tak...

Išiel som k lekárke pre svoje lieky.

Nechcel som tomu ani veriť! V čakárni bol len jeden človek. Bol som teda len druhý. Celkom som sa tomu potešil.

No, netešil som sa dlho. O chvíľu ma totiž traja predbehli...

(Nepočítam do toho toho prvého.)

- Prišla stará pani, s paličkou. Postavila sa ihneď pred dvere. Asi sme sa na ňu čudne pozerali, lebo o pár minút utrúsila: idem odovzdať len tieto papiere.

Celkom by som to ešte toleroval, keď už bola stará, a s paličkou, lenže k tomu odovzdávaniu nakoniec pridala aj hodne dlhú priateľskú komunikáciu... (Tykala si aj s doktorkou, aj so sestričkou. Asi patrila k nim.)

- Ďalšia pani podala sestričke zoznam svojich žiadaných liekov, a tak ju začali vybavovať predomnou.

- Nečakane sa ozvala z lavičky aj mladá dáma: „sestrička, môj otec k vám doniesol moje papiere“. ... „No podťe!“

Ja som už dôchodca. Ani do hrobu sa neponáhl'am.

Ale akosi tieto situácie nepovažujem za normálne...

Išiel som do lekárne s predpismi.

V prvej jeden z liekov nemali.

Išiel som do druhej. Ten liek nemali ani tam.

Ja im rozumiem. S cenami každú chvíľu manipulujú, nebolo by taktické, aby lekárne držali veľké zásoby. Mohli by mať veľké straty (pokiaľ nepatria k protekčným, ktoré dostávajú informácie dopredu).

Išiel som do tretej lekárne.

Postavil som sa do radu. Odrazu prišla staršia pani, a ihneď sa drala dopredu. „Nedali ste mi tento liek!!“ - kričala na lekárničku. Tá: „ved' ste ho nechceli...“. Pani spravila cirkus. Zdržovala, vôbec ju nezaujímal, že je tam dlhý rad ľudí, a že ona by mala byť na jeho konci...

13. december 2011.

Stojím v rade na pošte.

Pri okienku chlap. Vyzerá, že pomaličky už končí.

Za ním už nasledujem ja. Dodržiavam ten na betóne vyznačený odstup.

Odrazu, z boku nás šacuje ďalšia staršia žena.

Rázne pristúpi k chlapovi.

Asi nejaké tlačivo si chce vypýtať - na vyplnenie, myslím si.

Ale nie! Chlap končí, odíde. A žena si pýta - určitý časopis s TV programom.

Nemajú ho. Žena začína filozofovať, váhať, vyberať si z ďalších.

Zdržiava.

Vo mne „vrie“. Moja výchova ma brzdí, ale najradšej by som na ňu nakričal.

Idem si vybaviť moje veci.

Idem von z pošty. Kúsok ďalej ešte ju uvidím. Zasa sa musím brzdiť. A vtom ma napadne: prečo nenafilmujú tie svine, čo z aut vyhadzujú smeti? Prečo neukázať živočíchov - čo smradia v našom životnom prostredí?

(Ja viem. V posledných rokoch u nás lúpežníci a vrahovia, a teda aj menšie mutanti „majú právo“...

Kto na nich poukazuje - dopúšťa sa takého a onakého trestného činu...

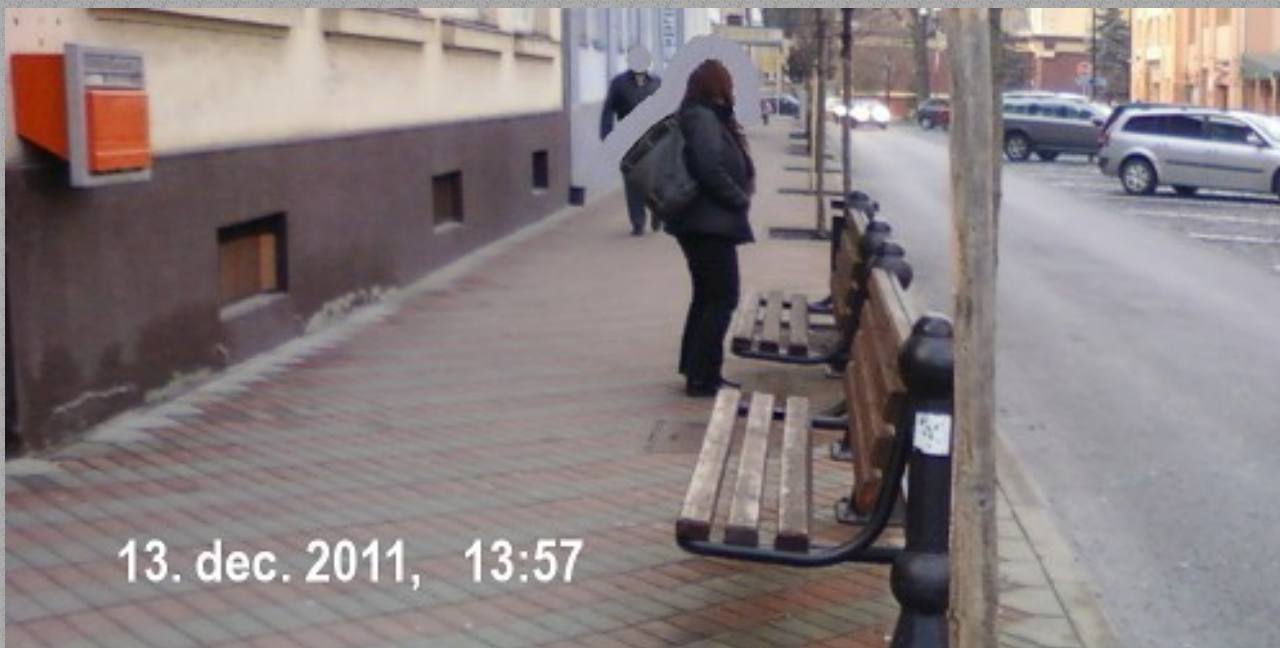
No prečo by som to mal trpieť?!

Mám mobil. Fotím.

Až doma vidím: náhoda to vyriešila: „pani“ (?) zhodou okolností si otočila hlavu. Asi smerom k tým dvom mužom, ktorí sa k nej približovali.)

Zjavne sa až tak neponáhľala. Tak potom prečo sa nepostavila do radu?

Ľudia sú jej nikto?

Vypadá to tak, že „ľudom“ už šibe. Absolútne sa nevedia správať. Po celej čiare. Od najjednoduchších po tých úradujúcich.

14. december 2011

Nedávno zmenili cestovný poriadok miestnej dopravy.

V informačnom stredisku som ho nedostal. Tak som išiel na autobusovú stanicu. Tamojšiu kanceláriu mi pred nosom zavierali. Asi z jedného metra som videl ako spúšťajú žalúzie, a že je tam nalepený nejaký cetlík.

Čítal som: z technických príčin zavreté.

A neďaleko ďalší papier: úradné hodiny.

Práve mali úradovať do 11:00. Dovtedy ešte chýbalo 6 minút. A videli ma...

Normálne by bolo: tých 6 minút už vydržať.

Aj keby im „nešli“ počítače. Ved' som sa len chcel spýtať, či majú nový cestovný poriadok. (Čo by teda mali mať...)

No, u nás...

Načo sme my učitelia klusali pri zvonení - ako splašené jelene?

15. december 2011

Správy informujú o „podvodných“ weboch hraj-to.sk, o „básnickom portáli“, atď. Okrem sledovaného javu si všímam aj:

„Online Investment Group“, BiB Services, Pro Content, ...

Fantastické... Na grc.

Mimochodom: čo jazykový zákon, a jeho bojovníci? Spia?

Krok č. 49

19. 12. 2011

Ten náš posledný papier už mal nadobudnúť právoplatnosť...

Pani Ing. K. hovorila niečo, že mi zatelefonuje, ale neozvala sa.

Zrejme nie je to jej povinnosť.

Tak jej zavolám ja.

Volal by som, ale sa nedarí. Šesť pokusov. Šesť neúspešných pokusov.

Pobral som sa tam teda osobne.

Pani inžinierka tam je. Aj kúsky kancelárskeho nábytku na chodbe. Premiestňujú ich do iných miestností.

Vraj keď chcem, nech prídem v januári. No „nechcem“, ale pôjdem, aby som potom prípadne nemusel to vybavovať ešte zložitejšie neskôršie. Ako s kolaudačným rozhodnutím... S čakaním, a s kolkami.

Vyzerá to tak, že pokračovanie nasleduje až v budúcom roku.

Spravme aj inventúru? ...

Cheeli sme získať vlastnícky list na našu záhradkovú chatu (postavenú legálne podľa platných pravidiel). Už sme podnikli 49 krokov. A teraz zasa čakáme... Musíme čakať... Už desať mesiacov...

Č A K Á M . . .

Lietajú mi okolo uší „hovadiny“: pau-šál, zaplatíme vašu prvú splátku, ... plat'te od stredy menej v Lídlí, keď život chutí, už od jedného eura, ...

A registrujem aj správu:

„Vláda schválila zákon, ktorý hovorí, že v prípade ohrozenia zdravotnej starostlivosti občanov môže zrušiť štrajk, keby došlo k ohrozeniu zdravia a života ľudí,“ povedal minister zdravotníctva Ivan Uhliarík z KDH.

Sprostejšia trištvrtinka občanov tleska...

V tej jednej vete je ale kopa blbostí a totality.

Nuž čo, my v našej skromnej veci sme už pri 49. kroku, lebo úrady majú „dôležitejšie“ roboty (vid' vyššie)...

20. 12. 2011 21:05 ... čakám ... ... čakám ... ... čakám ...

Je to dlhá doba.

Až taká dlhá doba, že všeličo má čas -- sa prihodit'!

Miestami mi to už pripadá, ako keby som písal akýsi blog, alebo denník...

Takže: niečo na ukážku (zasa):

„Nebude na dôchodky“ - konštatovalo sa (zasa)...

Ale nikoho nenapadlo, a nikto nedodal:

- keď sa kradne! , a**
- keď sa sprosté žije!**

Neviem, či si ešte mám všímať školstvo? ...

1, Cez celé posledné mesiace nás zasa zavalili správy: ako si prílepšia učitelia.

Odpovedala mi na môj vianočný pozdrav jedna moja bývalá kolegyňa (teraz už z iného mesta). Že sa urazila. Pre svoju koncoročnú odmenu. Vyjadrila to v korunách. Dostala okolo sto korún ...

2, Zhodou okolností som natrafil na TV reláciu o problémoch školstva. Pozitívne je, že sa nejaké problémy všimli.

Čo som si ale ja všimol:

- zasa inštitúcie, o ktorých predtým som ani nepočul...**
- ďalšia, relatívne mladá „manažérka“...**
- dlho sa rozprávali - všeobecne...**

(Pritom aké jednoduché by to bolo...)

3, V jednom blogu odborník (...) riešenie videl v obrátení poradia.

Vraj teraz budúcim učiteľom najprv učia „odborný“ obsah, a až potom „učiteľskú“ zložku ich budúcej práce. On by to chcel otočiť...

No, neviem... Zasa sa teoretizuje...

Kupónová privatizácia...

Ešte vždy straší... Veľa ľudí okradli, ale ešte vždy by z ľudí žmýkali peniaze! Za „služby“ - ktoré si prevažná väčšina od nikoho nežiada...

Už mesiace sa propagovala novšia verzia antivírusového programu, čo aj ja používam. (Je to platený program.)

Tak, z príležitosti predĺženia licencie, som ho preinštaloval aj ja.

Aké bolo moje prekvapenie, keď mi potom blokoval moju web-stránku...

Cudzie nie, moju áno...

Stálo ma to niekoľko e-mailov, a asi týždeň, kým sa to vyriešilo. Firma mi poslala jeden nový súbor.

Nie priamo, jednoducho, ale komprimovane. Veľa sme nezískali, lebo po rozbalení tie veľkosti boli skoro rovnaké. Avšak stratit' som stratil. Niekoľko ďalších minút. Total commander to totiž rozbaľit' nechcel. Ešte že mi napadlo ísť na to nepohodlne - cez Windows.
(Bolo to zrejme kvôli bezpečnosti.)

Počas toho čakania zomrel náš bývalý prezident Václav Havel. Bol to zaujímavý človek. Mnohí ho priam nenávideli. No pokiaľ by som vyjadril svoj názor: keby on bol býval ten najhorší ...

A megaškandál ...

Gorila. Myslím si: netreba vysvetľovať, netreba komentovať...
Bez ohľadu na každého osobný postoj - zarážajúce tu je aj spôsob reagovania, respektíve nereagovania (v podstate všetkých) dotýčaných!
Žumpa...
Ľudstvo je ešte strašne málo vyvinuté.
(Otázka, či bude mať čas na nejaký vývoj?)

(Z dristov [ako hovorieval môj bývalý kolega] novinárov je to ružové:
... „generácia Z“ ... „je šikovnejšia, bystrejšia“ ...
[magazín Pravda, č. 5, 2012, strana 10]
No ...)

Radšej sa vrátim k vybavovaniu:

Krok č. 50

25. 1. 2012

Už som to skoro zabudol, no potom som si spomenul.

Právoplatnosť rozhodnutia o zmene druhu „poľnohospodárskeho“ pozemku.

Vybral som sa teda zasa na Katastrálny úrad. Nie, že by som momentálne nejakú ďalšiu pečiatku súrne potreboval, ale poučil som sa - keď v minulom roku sme museli prechodiť púť kvôli ďalšej pečiatke na kolaudačné rozhodnutie...

Mal som šťastie. Pomerne rýchlo som našiel p. Ing. K.

Prest'ahovali ju síce na predposledné poschodie, ale jej kancelária už fungovala. A nemala ani iného klienta. Akurát len čosi si rozmnožovala.

Takže - skoro ihneď som tú pečiatku dostal. S podpisom, a s dvoma dátumami.

Navyše som dostal aj inštruktáž, že výt'ah od nich nechodí, treba zísť nižšie.

A informáciu - že mohol by som zísť aj za p. Mgr. T., ktorá moje papiere už zobrala, či ešte niečo k nim nepotrebuje...

Tak som „skočil“ aj tam. Nepotrebovala už nič navyše... Že nám napíše... (Tento skok už ani nerátam.)

Krok č. 51

30. 1. 2012

V poštovej schránke som našiel list:

Oznamuje, že **bol vykonaný zápis záhradnej chatky na list vlastníctva.**

Naša chatka teda už aj úradne existuje...

(Vyzerá, že zasa, súbežne, sa vybavuje aj pôda. O úspešnosti tejto činnosti výboru ale zatiaľ nemám informácie.

Chytiť to do vlastných rúk?

Radšej iným smerom by som tú turistiku smeroval...)

---

20. 4. 2012 !

Pred dvoma mesiacmi to teda vyzeralo tak, že na miesto tej hornej oddel'ovacej úsečky som mal, mohol, napísať: KONIEC.

Skutočne, konečne viac-menej som bol spokojný. Ved' konečne sa nejaký ten výsledok dostavil. No aj tak, odvtedy často mám nutkanie pokračovať.

Tu, v tejto knižke.

Jednou príčinou toho je, že pri tých čakaniach vždy sa niečo prihodilo, čiže medzi krokmi vybavovania vznikali akoby časti blogu, či denníka. A tie všelijaké príhody vznikajú aj naďalej...

Druhou príčinou je, že tá podstata, ako celok - žiaľ sa vôbec neukončila!

Nedá mi - nevsunúť sem jedno konštatovanie, než budem pokračovať v načatej téme:

To vybavovanie aj skromne počítane trvalo skoro jeden rok, a 51 návštev kancelárií.

Uvedomme si: rok má 52 týždňov.

Štatistika tej veci (ktorá by mala byť banálna!) teda je - ako by som celý rok! každý týždeň mal sa objaviť u nejakého úradníka!

Je to ABNORMÁLNE !!!

Je to náš život. Takže: náš život je ABNORMÁLNY ...

Žiaľ...

No a vráťme sa naspäť k „denníku“:

Zasa (či nad'alej?) sa rozbabráva naše školstvo:

Novým šéfexperimentátorom sa stal súdruh Čaplovič. No...

Ihneď sa mu podarilo rozvíriť už aj tak nespokojnú atmosféru.

Nech reagujem na dve jeho témy:

1, obmedziť počet žiakov na gymnáziách na 5%.

Reagujem jedným mojím prípadom:

Zaniesol som svoje nohavice do krajčírskej dielne. Vymeniť pokazený zips.

Prekvapilo ma, keď mi napísali - kedy to bude hotové.

Až na 15. deň!

Napadlo mi: keby sa robili normálne prijímacie skúšky na všetkých stredných školách, tak v triedach, ktoré by mali byť normálne, nesedeli by húfy nepracujúcich arogantných lenivcov, ale bolo by dostatok krajčírov, murárov, montérov. Termíny by neboli nekonečné, a ceny by boli normálnejšie.

2, znížiť počet študujúcich za lekárov.

Moja reakcia:

Už som písal - ako ma v decembri chceli objednať na kontrolu očného pozadia na máj. (V našej „Vojenskej“.)

Alebo, asi by som mal spraviť fotografie z čakární napríklad chirurgických ambulancií...

Ďalej to radšej nekomentujem...

Zasa (či nad'alej?) sa vráta aj do lekárov:

Veľmi smutné na tom je, že z tých vrtaní sa ukazuje: akí hlúpi sú ľudia!

1, To, že lekári sa ozvali aj v ich prospech! - otáčajú len na to, že lekári si pýtali aj primeranejšie ohodnotenie roboty pracujúcich. Pritom armáda mutantov, ktorí neprávom si privlastňujú až miliardy - ľudom nevedí...

2, Jeden „robotník“ „požíval“ lekárov k fúrikom. „Chcel by ich tam vidieť“.

No zabudol na druhú polovicu príbehu - že ako by on stál napríklad so skalpelom v ruke nad umierajúcim pacientom...

S lekárskou témou súvisí aj „story“ sestier.

Bývalý minister spravil svinský ťah. Nereálny. Využijúc, že on už odchádza. A ani sestry, ani ľudia si nedomyslia, že zvýšenie platov odrazu, na pôvodných pracoviskách, plošne, skoro na dvojnásobok - je volovina.

Avšak to tu nie je všetko.

1, Prečo sestry nešli študovať (za lekárky) - keď chcú také platy?

2, Keď poisťovne tvrdia, že dodali potrebné peniaze, a nemocnice že ich nedostali, tak niekto z nich klame!

3, „Plošné“ zvyšovanie platov je volovina. Ved' nie každý zamestnanec pracuje rovnako efektívne...

Na internete sa rozbehli aj diskusie na témy:

Štátny tajomník školstva je bývalý komunista. Z besedy s Knažkom a Budajom. (Sme, 18. 4. 2012)

Machala u Fica. Šesť komunistov vo vláde. (Sme, 20. 4. 2012)

Ako čítam niektoré články - je mi do zvracania...

Ani nie až z toho - ako budujú súdruhovia kapitalizmus...

(Ved' presvedčeného, správneho komunistu, aj kapitalistu, človek svojim spôsobom si môže vážiť.)

Ale z toho: myslel si ten dotyčný vtedy ten socializmus vážne?, či myslí si teraz ten kapitalizmus vážne?

Väčšina z tých mutantov zrejme je NIKTO.

A oni tú našu spoločnosť „riadia“.

Takže naša budúcnosť je hodne tmavá...

Napadla mi taká paradoxná myšlienka:

Katastrofy majú aj určitý prínos. Ved' medzi obeťami sa zrejme nájde aj niekoľko mutantov. Takže zmenší sa ich koncentrácia.

Ďalšia téma:

Ešte vždy prebiehajú idiotizmy prvej vlny kupónovej privatizácie...

Radšej ani toto nekomentujem.

Ďalšia téma:

USA sa bavia na slovenskej hymne. (V americkom seriáli pre tínedžerov A. N. T. Farm, v 18. epizóde prvej série.) (Pravda: 14. 3. 2012)

Množstvo Slovákov sa urazilo.

Ani si nespomenuli na články, diskusie, a seriály, - kde oni oveľa intenzívnejšie urážajú. (Uragán, Susedia, Kutyl, ...)

No a teraz niečo krajšie:

1, Dňa 18. apríla 2012, o 18:25 moja web-stránka už mala 1284 návštevníkov.

2, SAG Elektrovod Bratislava buduje pri nás nové rozvody. Podarilo sa mi o tom spraviť niekoľko zaujímavých fotografií. Niečo som z nich umiestnil v slovenskej časti do ponuky fotografie.

Tým, že som teraz napísal tieto predchádzajúce kapitoly - ubudlo mi roboty.

Ale pribudli ďalšie! Predvčerom totiž som spravil malú inventúru, a zistil som, že skoro všetky ponuky mojej web-stránky si žiadajú určité doplnenia... A kvôli nim samozrejme bude treba doplniť aj úvod.

Pritom už je potrebné pracovať aj na „záhrade“.

A naďalej bojovať so zle liečeným vysokým krvným tlakom.

Vznikla aj zaujímavá situácia. V tomto „denníčku“ sú opisy mnohých „nemúdrostí“. Malo by sa to teda presmerovať do ponuky „múdri a...“.

(Teda niečo - ako keď rieky sa vlievajú. Ale aj opačne - ako keď tok sa rozdvíja. Má to celkom hlboký filozofický zmysel! Navyše: môže sa to diať aj viacrozmerne!)

Druhý úsek, čo som dnes začal - bola naša „záhrada“.

Dve najzávažnejšie informácie o nej:

1, Mali sme veľkú výročnú schôdzu. Naša skromná nádej, ktorá vznikla pred niekoľkými mesiacmi - sa rozplynula.

O časti zaplatenej, odkúpenej, pred mnohými rokmi - zasa sa nič nevie...!

Zápisy nikde, peniaze nikde...

2, Mesto však o nás vie. Keď mu treba platiť dane...

Už nám poslalo vyúčtovanie za rok 2012:

Za pozemok záhrady: 10,91 eur.

Zaujímavé na tom je to, že pozemok sa považuje za 336m².

A je ohodnotený na 1559,04 eur.

Čiže približne 4,64 eur/m² (asi 140 Sk/m²)!

[Pozrite si prosím znova moje fotografie tohto pozemku - na začiatku tejto knižky...]

STAČÍ...

20. 4. 2012 21:16

:
:
:

27. januára 2014 !!!

Uplynuli skoro dva roky!

Našu „záhradu“ sme udržiavali. Zničili sme burinu, kosili svah, platili dane, dokonca sme zabezpečili aj konský hnoj.

Ba čo viac: z betónových tvárnic sme vybudovali nové koryto potoka, a nové oporné múriky. Aj ohnisko, a nové miesto pre kompostovanie.

Z veľkých kameňov, ktoré sa pri týchto prácach objavili, sme vybudovali novú hranicu k dolným susedom.

Odmenou bola úroda ríbezlí, a nejaké jablká.

No byrokratický problém sa nepohol...

7. mája 2013 som navštívil „Kataster“ - či teda sa do ďalšieho vybavovania mám pustiť sám, keďže to kolektívne riešenie dlhodobo spí...

Bolo mi vysvetlené, že nakoniec aj tak by som musel angažovať právnik, a to by ma vyšlo drahšie, než tá skupinová akcia.

11. mája 2013 sme mali schôdzu, že každý máme zaplatiť 150 eur - aby naše parcely a chatky znovu (už tretíkrát!) zamerali...

[O výsledku, dokončení tejto činnosti dodnes nemám informácie! Na jeseň to meškание zdôvodnili s tým, že treba čakať, kým opadne lístie, a bude lepšia viditeľnosť...]

Môj záhradkársky život sa nečakane nepríjemne skomplikoval aj v inej oblasti:

Záhradkári - šoféri objavili, že príjemnejšie sa im jazdí na udržiavanom trávniku pri plotoch, než na kamenitej ceste. A keďže pred našim plotom cesta je asi o polmetra vyššie, než pôda na druhej strane, hrozilo, že nám zasa vyvalia plot! Tak som na okraji trávnatého pásu rozmiestnil kamene. „Priatelia“ nie že by boli vd'ační, že sa im nepoškodia nápravy, keby pri plote zapadli, ale vznikla opačná, zlostná reakcia.

Najprv jedna žena - extra aktívna aj na schôdzach - mi vynadala. (A nenechala si vysvetliť skutočnosť.) Potom ešte dvakrát som našiel kamene odhádzané ku plotu...

Darmo som tam vyvesil aj vysvetľujúci text...

Mrzí ma, že ľudia sú takí bezohľadní, a aj nechápaví, hlúpi.

No, ako v predchádzajúcich kapitolách, v „prestávkach“ som popisoval moje čakacie činnosti - dodám ich aj sem:

-- Zdravie:

Chodil som pre lieky. Z manželkiných Lekárnických listov som sa dozvedel, že dva lieky, ktoré mi predpísali, sú problematické! Ukázal som kópiu mojej lekárke, a napísal som list aj autorovi článku, bratislavskému profesovi. Prosil som ho o podrobnosti. [Samozrejme dodnes som nedostal odpoveď...] Neskôršie prišli inštrukcie aj lekárom a ten liek som prestal užívať. Výsledky sa našťastie nezhoršili.

Ešte jedno lekárske:

Suché oči. Zrejme výsledok aj odvodňovacích tabletiék...

Objednali ma na kontrolu o dva mesiace. Keď deň pred tým termínom som chcel upresniť čas - pridali mi ešte dva týždne... Nazlostilo ma to, prihlásil som sa teda do súkromnej inštitúcie. Asi o päť hodín ma už aj prijali, dlho, podrobne sa mi venovali. Ale: za tento vstup som zaplatil 35 eur...

No, aj tak to neľutujem.

-- Kyselina:

V byte sa šíril štipl'avý smrad. V skrinke pod umývadlom som uvidel žltkastú tekutinu a kôpky akoby hrdze. Kovové opletenia vodovodných hadíc boli preč...

Umelohmotná „fl'aška“ s kyselinou zostarla, popraskala...

Pointa je ale inde.

Zavolali sme firme, ktorá nám tú miestnosť budovala. Objednali sme si novú skrinku. Po niekoľkých dňoch prišli. Namontovali novú skrinku.

Namontovali. Upevnili ju pomocou pôvodných dierok v stene.

Lenže... Táto skrinka bola asi o dva centimetre nižšia.

O toľko ostala visieť vo vzduchu!

Práca súčasných majstrov...

Nereklamoval som. Podložil som to sám...

-- Plesň:

Protiplesňový náter za skriňami v obývačke sa popraskal. Bolo treba ho odstrániť. A naniest' nový.

Namáhavejšie bolo: vypratať, a odťahovať skrine.

Tento problém by zrejme nevznikol, keby sa už roky neodďaľovali práce polozenia novej vonkajšej izolácie.

To meškanie sa ukazuje aj v kuchyni. Tam zanáša navyše vlhkosť a chlad neizolovaný železobetón balkóna a susedná „pivnica“. (Susedia oblok pivnice nezavierajú, vraj aby im neklíčili zemiaky...)

Tak aspoň na balkón som vyrobil naklonenú plošinu, ktorá má odvádzať vodu - keď prší.

Takto sa musia látať časti, na ktorých sa šetrilo...

-- Hulvát:

Mohol by som pokračovať s ďalšími - pre mňa negatívnymi - „zážitkami“, ale ukončím to teraz s tým, ktorý ma najviac šokoval.

Vyslovene šokoval!

Sused, ktorý býva pod nami, už dlhé roky škaredo nadával na jeho suseda, ktorý býva pod ním. Vraj ten hrá tenis v izbe, a aj inými spôsobmi ho vyrušuje. No v poslednom roku, náš sused čoraz častejšie začal podozrievať aj nás. Vraj tiež búchame, robíme rámus, a že sme sa proti nemu dohodli s tými druhými!

Darmo som mu vysvetľoval, že mi to nerobíme. Že tie železobetónové panely prenášajú búchania, zvuk vrtačky, a ďalší hluk aj cez viac poschodí.

Na jeseň som išiel okolo obeda domov z nákupu.

Odrazu som z poschodia, z balkónu počul svoje meno, a náš sused to na mňa pustil: ty hnusný hulvát ... z Mongolska ... Hlasom plným nenávisti.

Neviem, či bol v nejakom chorobnom psychickom stave, alebo či bol opitý?

Mne, že som hulvát, doteraz ešte nikto nepovedal.

Jednak nepohybujem sa v takej spoločnosti, kde sa tak rozpráva; jednak nikomu som na to nedal príčinu.

A keďže v tom prejave bolo aj vyhrážanie sa, išiel som to zahlásiť na políciu. (Doteraz ani s touto vecou som nemal skúsenosti...)

Odvtedy už uplynulo niekoľko mesiacov, no akurát mi oznámili, že prípad sa posunul na okres.

Pozitívne je, že odvtedy tých buchotov je značne menej. Za väčšinou z nich zrejme stál presne náš nespokojný, podozrievavý sused.

Pre mňa najzvláštniešie ale je, že ja som vtedy z jeho prejavu bol tak šokovaný, že na mnoho jeho slov na polícii som si nevedel spomenúť! Až neskoršie sa mi vrátila pamäť... To sa mi stalo asi prvýkrát...

No v tej „čakacej“ dobe som mal aj krajšie zážitky. Napríklad:

-- Kamera:

Po rokoch rozhodovania, konečne som si kúpil jednu malú šikovnú videokameru. Dovtedy som váhal, kým ju mali už len v bordovej farbe...

Kvôli starším počítačom musela „vedieť“ okrem moderného HD rozlíšenia aj štandardné rozlíšenie.

Keďže má slušný optický zoom, aj optickú stabilizáciu, - často s ňou aj fotím. (A nemusím sebou vláčiť dva prístroje.)

-- Predkovia:

Našiel som (pomocou internetu) nepredpokladané veľké množstvo našich predkov. Až od roku 1700!

„Listujúc“ v matričných knihách, bolo zaujímavé vidieť, ako vtedy kosili: tbc, dnes už banálne zápaly hrdla, alebo aj prietrže.

-- Rekreácie:

Moja manželka s vnučkou sa konečne odhodlala na zájazd do Chorvátska. Prvýkrát videla more!

Potom so mnou bola v Tatrách, kde sme sa dostali až na Lomnický štít. Aj do Zakopaného.

Stihli sme aj letecký deň v Chotusicich (v Čechách).

-- Maturitné stretnutie:

Po 45. rokoch som sa zasa stretol so svojimi bývalými spolužiakmi. Bolo to zaujímavé, milé. (Využil som aj moju kameru...)

-- Atd'.

Pri tých záporných a kladných osobných udalostiach som si samozrejme všimol aj už obvyklé špinavosti. Napríklad:

-- Správy o „zvláštnych“ diplomoch, doktorátoch, na niektorých našich „univerzitách“.

- Priet'ahy s lekármi.
- Atd'.

VRÁŤME SA K PÔVODNEJ TÉME:

K našej „záhradke“.

„Dostali“ sme ju v roku 1983.

Politická zmena bola v roku 1989.

Túto „knižku“ som začal písať v marci 2011.

Teraz je 31. januára 2014.

S byrokraciou (aj) **so „záhradkou“** - napriek všetkým úsiliam - **sme skoro tam, kde sme boli pred desaťročiami.**

(Pritom už sme do nej investovali tol'ko energie, aj peňazí...

A aj keby sme skoro nič nerobili, podľa pravidla o vydržaní, už trikrát mala byť naša...)

Bolo to veľmi zlé rozhodnutie.

(Odštartované s tým, že moja manželka nevedela: čo sú tie normálne, ozajstné záhrady.)

(Zrejme podobne naleteli, a dodnes naletia neskúsení ľudia našim politikom.)

Zdá sa mi, že:

NEMÁ ZMYSEL NAĎALEJ SA ZAOBERAŤ (ANI) S TOUTO TÉMOU!

Takto u nás „fungujú“ zákony, takto u nás „fungujú“ úrady...

(Nezdá sa byť múdrejší ten, kto sa vykašľal na nejakú „záhradu“, a svoje peniaze radšej investuje každý večer do piva?

Lenže... kam sa to dostávame?)